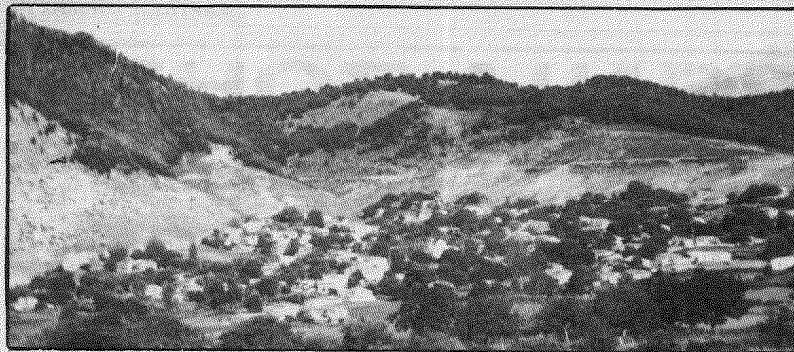

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ — ΛΑΡΙΣΑΣ
Όργανο του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου
Απανταχού Καλλιπευκιωτών «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

ΕΤΟΣ 11ο — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 50 — — ΕΔΡΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 30 — ΕΚΔΟΣΗ: ΜΑΡΤΗ — ΑΠΡΙΛΗ 1989 — 400 04 ΓΟΝΝΟΙ

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ

Φίλοι αναγνώστες, μέλη και μη του Μορφωτικού Συλλόγου Απανταχού Καλλιπευκιωτών (Μ.Ε.Σ.Α.Κ.), σήμερα θρυσκόμαστε σε ευχάριστη θέση και είμαστε περήφανοι γι' αυτό, που ο σύλλογός μας στις 22 του Απριλίου έκλεισε 10 ολόκληρα χρόνια ζωής και αισίως μπήκε στα ένδεκα.

Συμπλήρωσε ο Σύλλογός μας 10 ολόκληρα χρόνια, αφού πέρασε από πολλές καταστάσεις και στάδια.

Επειδή ο Μορφωτικός μας Σύλλογος συμπλήρωσε φέτος 10 χρόνια ζωής, επειδή η προσφορά του στο χωριό μας ήταν μεγάλη και επειδή η ίδρυσή του στάθηκε ιστορικό γεγονός για τα χρονικά του χωριού μας, γι' αυτό αξίζει να κάνουμε σ' αυτό το φύλλο, ένα αφιέρωμα στα 10 χρόνια του συλλόγου μας.

Συμπλήρωσε φέτος ο Μορφωτικός Σύλλογος Καλλιπεύκης

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Οι πρώτες εκλογές στο Σύλλογό μας έγιναν την Κυριακή του Πάσχα 22 Απριλίου 1979. Έτσι, αυτή η

ημέρα μπορεί, να θεωρηθεί η πρώτη μέρα του Συλλόγου μας.

Αυτή λοιπόν η ημέρα μπορεί, να θεωρηθεί σαν ιστορική, διότι δημιουργούνταν κάτι, το οποίο θα ταρακούνοσε τα νερά της Καλλιπευκιώτικης κοινωνίας. Από τις πρώτες μέρες κιόλας ο Σύλλογος άρχισε να πραγματοποιεί διάφορες δραστηριότητες και έργα με πρωτόπορους τα εκάστοτε δικά συμβούλια και τα μέλη του να το ακολουθούν.

Έτσι στο πρώτο τετράμηνο της παρουσίας του έκανε τα εξής:

★ — Στις 10 Ιουνίου 1979 κάνει την πρώτη χοροσπερίδα στο χωριό, η οποία σημειώνει τεράστια επιτυ

Συνέχεια στη 2η σελίδα

Οι εργασίες στο δρόμο Καλλιπεύκης — Γόννων συνεχίζονται, αλλά!!!

Οι χωματουργικές εργασίες στον επαρχιακό δρόμο Καλλιπεύκης — Γόννων συνεχίζονται με εντατικό ρυθμό από τη 2η ΜΟΜΑ. Κατά πληροφορίες που έχουμε, το τμήμα του διανοίγεται, θα δοθεί σύντομα στην κυκλοφορία.

Ελπίζουμε να συντομεύσουν και τα τεχνικά έργα, καθώς και η αμμοχαλικόστρωση.

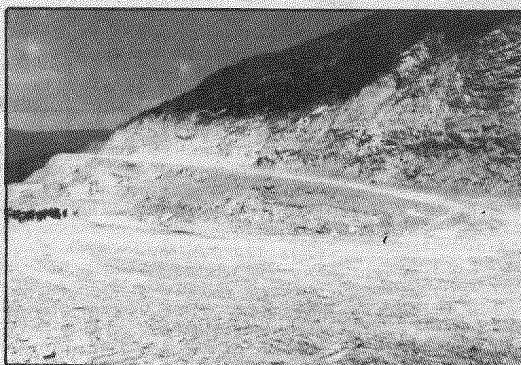
Στο διανοιγόμενο τμήμα, γίνεται πολύ καλή δουλειά, και πρέπει να το πούμε, αλλά επισημάνουμε μέχρι στιγμής ένα σφάλμα ή κακοτεχνία, αν μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε έτσι.

Συγκεκριμένα, ένα τμήμα μικρό, όπως φαίνεται και στη φωτογραφία που παραθέτουμε, παρουσιάζει στενότητα, το

οποίο αν παραμείνει όπως έχει, θα εγκυμονεί κινδύνους μεγάλους αφ' ενός και αφετέρου υποθαμνίζει το όλο έργο.

Η διαπλάτυνση του παραπάνω τμήματος πρέπει να γίνει προτού φύγουν τα μηχανήματα της ΜΟΜΑ.

Και επίσης να τονίσουμε, ότι στο σημείο εκείνο δεν μπορεί να γίνει τεχνικό έργο, διότι από κάτω επικρατεί χάος και το έδαφος δεν είναι στερεό.

Η μεγάλη στροφή ανοιγμένη

Κε Νομάρχη, τι γίνεται με το νερό!!!

Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο, ότι θα έρθει περισσότερο νερό στο υδραγωγείο, για να καλύψει τις ανάγκες της Καλλιπεύκης, από τη θέση «Χούχλια».

Όμως, το έργο θέλουμε να καθυστερεί.

Και ρωτάμε τον κ. Νομάρχη και τις αρμόδιες υπηρεσίες να μας πουν: Πού βρίσκεται τελικά το όλο θέμα;

Πρόκειται να αρχίσει γρήγορα ή όχι;

Πέθανε ο τ. Πρόεδρος Αποστόλης Μιχαντάς

Ο τέως Πρόεδρος του χωριού μας Αποστόλης Μιχαντάς, δεν υπάρχει πλέον μεταξύ μας. Στα μέσα του Απριλίου απεβίωσε, μετά από μακρά ασθένεια στα 70 του χρόνια.

Στην κηδεία του παραβρέθηκε πολύς κόσμος και μίλησε ο θορυλευτής του Κ.Κ.Ε. Λάριδας κ. Σκυλάκος.

Ο Αποστόλης Μιχαντάς δεν ζει πλέον, αλλά αξίζει να τονίσουμε μερικά πράγματα που σημάδεψαν την ιστορία της Καλλιπεύκης.

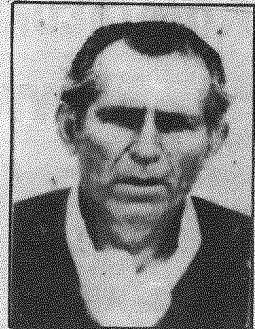
Ο Αποστόλης Μιχαντάς αναμείχθηκε στην πολιτική ζωή της Καλλιπεύκης πολλές φορές. Το 1964 που έγιναν οι εκλογές για Πρόεδρο, θήκε πρώτος. Η Προεδρία τον κράτησε μέχρι τις 21 Απριλίου 1967 οπότε και σταμάτησε εκεί, το έργο του.

Τότε είχε συνεργαστεί με τον άσιο αντιπρόεδρο Κων/νο Γκαβούτακο.

Η δικτατορία όμως άφησε στη μέση το έργο τους. Τότε ήταν που ο δρόμος μας είχε ενταχθεί στις άγονες γραμμές του ΚΤΕΑ.

Παιρνώντας η δικτατορία πάλι εκλέγεται πρόεδρος το έτος 1974, και προεδρεύει μέχρι το 1978.

Δεν θα επεκταθούμε περισσότερο, διότι δεν είναι της στιγ

μής, αλλά αξίζει να τονίσουμε, ότι η εκλογή του ως Προέδρου δύο φορές πέρασε στην ιστορία. Πρόσφερε και αυτός, όσο μπορούσε. Συσπειρώσε τους Καλλιπευκιώτες σε δύσκολες στιγμές και πάλαψε για το καλό του χωριού μας.

Αιώνια να είναι η μνήμη σου αξέχαστε Πρόεδρε.

Ξενοδοχειακή μονάδα

ΠΟΥ ΚΟΛΛΑΕΙ ΤΟ ΘΕΜΑ;

Πέρυσι γράψαμε, ότι θα γίνει στο χώρο της «Καραβίδας» ξενοδοχειακή μονάδα.

Ενδιαφερόμενοι είναι ο κ. Πολύζος, ο Ε.Ο.Τ. και κάποια ξένη ιδίως εταιρία.

Όμως διαπιστώνουμε, ενώ όλα ξεκίνησαν καλά, ότι το θέμα κάποιο κολλάει.

Σύμφωνα με πληροφορίες που έχουμε, άνθρωποι που πρώτα έδειξαν ενδιαφέρον, τώρα φαίνονται να «κλωτσούν».

Ρωτούμε λοιπόν: Ποια σκοπιμότητα εξυπηρετεί αυτή η καθυστέρηση;

Γιατί το δασαρχείο εμφανίζεται κάπως αδιάφορο; Μήπως υπάρχουν κάποια συμφέροντα στη μέση; Ή μήπως θέλουν μερικοί να καρπωθούν κάτι;

Είναι ερωτήματα, που πρέπει να απαντηθούν. Διότι κατά τη γνώμη μας υπάρχει κάποιος δάκτυλος που σταματάει την όλη δραστηριότητα.

Κε Νομάρχη, μήπως θυμάστε τις δηλώσεις σας στις 17 Αυγούστου 1988 στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»;

Αν ξεχάσατε, σας το υπενθυμίζουμε.

Φως και στην Αγία Παρασκευή

Σας κάνουμε γνωστό ότι η εκκλησία αυτές τις μέρες θα ηλεκτροδοτηθεί την εκκλησία της Αγίας Παρασκευής καθώς επίσης και το νεκροταφείο. Μέχρι τώρα η εκκλησία δεν είχε ηλεκτρικό ρεύμα.

Επιχορηγήθηκε η Κοινότητά μας

Την 5η δόση για το 1989 από τον κρατικό προϋπολογισμό πήρε η Κοινότητά μας, σύμφωνα με το νόμο 1828/89, η οποία ανέρχεται στο ποσό των 503.000 δραχ.

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

χία.
★ - Τοποθετεί στους χώρους της Πατωμένης και Αγίας Τριάδας παγκάκια και βαρέλια για τα απορρίμματα.

★ - Εκδίδει το πρώτο φύλλο της εφημερίδας. (Για την εφημερίδα αναφέρουμε ιδιαίτερα σ' άλλη στήλη).

★ - Στις 19 Αυγούστου 1979 έρχεται στο χωριό μας για πρώτη φορά θέατρο και μάλιστα το «Θεσσαλικό Θέατρο», όπου παίζεται το θεατρικό έργο «Ο ΦΙΑΚΑΣ» και το παρακολούθησαν περίπου 400 άτομα.

★ - Στις 22 Αυγούστου 1979 έγινε η πρώτη τσιμεντοστρώση από το Σύλλογο, από την εκκλησία των Αγίων Θεοδώρων μέχρι το σπίτι Γκουλάρα, και το σπίτι Γκριζία.

Σ' όλες αυτές τις δραστηριότητες συμμετέχει σχεδόν όλο το χωριό και χάρη στον ενθουσιασμό όλων και ιδιαίτερα των νέων, αρχίζει να αλλάζει κάπως το χωριό.

Τις απόκριες του 1980 διοργανώνεται ο πρώτος γόφτικός γάμος από το Σύλλογο, ο οποίος σημείωσε ανεπανάληπτη επιτυχία.

Επίσης το 1980 έγινε η αποπεράτωση της εκκλησίας της Πατωμένης με δαπάνες των Αφών Γεωργίου Κατσιούλα από την Αυστρία Νίκου και Ιωάννη, της εκκλησίας και του Μορφωτικού Συλλόγου.

Στις δεύτερες εκλογές, ο Σύλλογος, περνάει κάποια κρίση και οι εκλογές μετατέθηκαν για τις 25 Μαΐου 1980 οπότε και εξελέγη το δεύτερο Διοικητικό Συμβούλιο.

★ - Στις 26 Αυγούστου 1980 έρχεται στην Καλλιπεύκη καλεσμένο από το Σύλλογό μας, το θέατρο Καραάς, το οποίο ανέβασε το έργο του Δημήτρη Ψαθά «το Στραβόξυλο».

★ - Την ίδια εποχή γίνονται νέες τσιμεντοστρώσεις στο κέντρο του χωριού.

Τον Ιούνιο του 1982 δημιουργείται η πρώτη παιδική χαρά στο «Μήλο του Γκούμα» η οποία αποτελεί και τον πόλο έλξης των μικρών παιδιών.

Στο μεταξύ η «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ» από τρίμηνη γίνεται δίμηνη. Αύγουστος 1982.

★ - Το 1982 επίσης με δαπάνες της Κοινότητας και τη συνδρομή του Συλλόγου γίνεται στην πλατεία νέα βρύση πετρόκτιστη.

★ - Επίσης στις 22 Αυγούστου 1982 επισκέπτεται το χωριό μας το «Θεσσαλικό Θέατρο» και παίζει το έργο «Βαθυλονία».

★ - Μπαίνουμε στο 1983 και δημιουργείται στην Καλλιπεύκη σε συνεργασία πάντα με τη ΝΕΛΕ, το πρώτο τμήμα κοπτικής - ραπτικής. Σ' αυτό επίσης το διάστημα με δαπάνες του Συλλόγου ανακατασκευάζεται η βρύση «Μισοχώρων».

★ - Στις 9 Ιουλίου 1983 ο Μορφωτικός Σύλλογος πραγματοποιεί εκπαιδευτική εκδρομή στα Μετέωρα.

★ - Στις 17 Ιουλίου 1983 πραγματοποιείται στην πλατεία ομιλία, από τον καθηγητή του πανεπιστημίου Θεσ/νίκης κ. Ζήση Παπαδημητρίου με θέμα την ιστορία της Καλλιπεύκης. Την ομιλία παρακολούθησαν τότε περίπου 400 άτομα.

Συμπλήρωσε φέτος ο Μορφωτικός Σύλλογος Καλλιπεύκης

★ - Στις 30 Ιουλίου 1983 δίνεται στο σχολείο παράσταση Καραγκιόζη, από το γνωστό καραγκιόζο-παίχτη Θανάση Σπυροπούλο.

★ - Τον Απρίλη του 1984 δημιουργείται στο χώρο των «Αγίων Αποστόλων» το πρώτο αθλητικό κέντρο, το οποίο περιλαμβάνει γήπεδο μπάσκετ, γήπεδο βόλεϊ και όργανα παιδικής χαράς. Εδώ, σ' αυτό το μέρος οι νέοι μας αθλούνται, ενώ παράλληλα πολλές μητέρες με τα μικρά τους περνούν πολλές ώρες.

★ - Το διήμερο 28 και 29 Ιουλίου 1984 γίνονται εκδηλώσεις για την ειρήνη.

★ - Τον Απρίλη του 1985 εγκαθίσταται από το Σύλλογο και με τη βοήθεια των κατοίκων, ο αναμεταδότης της τηλεόρασης στον Άγιο Αθανάσιο.

Το χορευτικό μας εμφανίστηκε για πρώτη φορά στο χειμωνιάτικο χορό της Λάρισας. Εδώ ο Μούργκας Αθανάσιος χορεύει το «Γανωτή» ενώ τα άλλα παιδιά χτυπούν παλαμάκια.

★ - Το Σεπτέμβριο του 1985 πάλι, έρχεται στο χωριό μας το θεατρικό εργαστήρι των Γόννων, όπου έδωσε θεατρική παράσταση.

★ - Ερχόμαστε στο καλοκαίρι του 1986 και ο Σύλλογός μας διοργανώνει στην πλατεία μουσική εκδήλωση με το συγκρότημα Συκουρίου.

★ - Τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου ήρθε στην Καλλιπεύκη το χορευτικό συγκρότημα Μελισσοχωρίου Λάρισας και το κουκλοθέατρο «Τριτόπαι». Όλα αυτά γίνονται στις 30 του μήνα.

★ - Το καλοκαίρι του 1987 και συγκεκριμένα τον Ιούλιο, με δαπάνες του Συλλόγου, ισοπεδώνεται ο χώρος της Καραθίδας για να γίνει έτσι το γήπεδο.

★ - Τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου παρουσιάζονται στο κοινό της Καλλιπεύκης τα δύο χορευτικά συγκροτήματα του χωριού μας, και τα οποία δημιουργήθηκαν μετά από πολύ κόπο, αλλά και με μεράκι.

★ - Το Σεπτέμβριο πάλι, διδάσκονται σε αθουσα του Δημ. Σχολείου μαθήματα κεντήματος.

★ - Και τέλος μπαίνουμε στο 1988. Σ' αυτό το χρόνο γίνονται μαθήματα προληπτικής Ιατρικής και Οικογενειακού Προγραμματισμού, με τη συνεργασία της ΝΕΛΕ και της Κοινότητας.

Ράφθηκαν οι παραδοσιακές στολές του χορευτικού. Έγινε έκθεση φωτογραφίας στο Σχολείο και έκαναν πάλι την εμφάνισή τους τα χορευτικά συγκροτήματα Καλλιπεύκης.

Αυτά ήταν σε γενικές γραμμές τα έργα και οι δραστηριότητες του Συλλόγου μας μέσα στη δεκαετία που πέρασε. Αυτά ήταν τα σπουδαιότερα. Έγιναν και πολλές άλλες δραστηριότητες που έχουν εξίσου την ίδια σημασία και σπουδαιότητα.

Οι μεγάλοι χοροί που διοργανώθηκαν στη Λάρισα αλλά και στο χωριό, αλλά και οι φιλικές βραδιές αποτέλεσαν μεγάλα γεγονότα για την κοινωνία της Καλλιπεύκης, μέσα από τις οποίες εκδηλώσεις, ο σύλλογος πέτυχε τους σκοπούς του και στόχους του.

★ - Η έκδοση του ημερολογίου επίσης, ήταν κάτι το ξεχωριστό, αφού ήταν το ημερολόγιο το δικό μας.

Εδώ όμως δε χωράει να γράψει κανείς τα όσα έκανε ο Μορφωτικός Σύλλογος Καλλιπεύκης στα δέκα χρόνια ζωής του.

Μόνο ένα ξεφύλλισμα της «ΩΡΑΙΑΣ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗΣ» θα μπορούσε να φέρει στη μνήμη μας τα όσα έγιναν. Εξάλλου η πραγματικότητα μιλάει μόνη της. Τα έργα φαίνονται.

Όλα αυτά όμως δεν έγιναν μόνα τους. Χρειάστηκε δουλειά και πολύς χρόνος, από πολλούς Καλλιπευκίτες, ανώνυμους και επώνυμους. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια σ' όλα τα διοικητικά συμβούλια που πέρασαν από το Σύλλογο, διότι έδωσαν τα πάντα αφι-

λοκερδώς, για να γίνουν ό,τι έγιναν. Και βέβαια μερίδιο στο ό,τι έγινε έχουν και όλα τα μέλη του Συλλόγου. Καθώς επίσης και οι ξενιτεμένοι μας που συνέβαλαν πάρα πολύ στους σκοπούς που επεδίωξε ο σύλλογός μας.

Να μην ξεχνάμε και έναν άλλο σημαντικό παράγοντα των επιτυχιών μας. Και αυτός ο παράγοντας είναι η συνεργασία, όλων μας. Και δεν πρέπει να αγνοήσουμε τη βοήθεια της Νομαρχιακής Επιτροπής Λαϊκής Επιμόρφωσης (Ν.Ε.Λ.Ε.) Λάρισας και της Κοινότητας, με τη βοήθεια των οποίων συντελέστηκαν πάρα πολλά.

Και βλέποντας να γίνονται έργα, τα παιδιά να μαθαίνουν χορούς, οι γυναίκες να μαθαίνουν να ράβουν και να κεντούν, οι Καλλιπευκίτες να γλεντούν μαζί (Ανταμώματα), δε μένει παρά να συμφωνήσουμε όλοι, ότι μέχρι τώρα οι στόχοι του Συλλόγου μας πραγματοποιήθηκαν κατά πολύ, αν όχι στο σύνολό τους.

Όμως, για την ιστορία, αλλά και για όσα έγιναν, αξίζει να μνημονεύσουμε εδώ και τα ονόματα, όσων πέρασαν από τα διοικητικά συμβούλια, μέχρι σήμερα.

Πρώτος Πρόεδρος του Συλλόγου μας ήταν ο Γεώργιος Τσιάτσος με δύο χρόνια θητεία, 1979 - 1980.

Δεύτερος Πρόεδρος ο Παπαδόπουλος Βαγγέλης, 1981 - 1982.

Τρίτος Πρόεδρος ο Γκαρφαλής Δημ. του Αποστόλου, 1982.

Τέταρτος Πρόεδρος ο Πολυζάς Χρίστος, 1983.

Πέμπτος Πρόεδρος ο Γκαμπούρας Κων/νος, 1984.

Εκτός Πρόεδρος ο Μιχαήλ Αθανάσιος του Αποστ., 1985.

Και τα τελευταία τρία χρόνια την προεδρία έχει ο Ζήσης Κατσιούλας του Αστερίου.

— Συνεργάτες των παραπάνω προέδρων ήταν και οι εξής:

Γκαζγκάνης Θεόδωρος, Μπουρινίκος Λεωτέρης, Καστόρης Γεώργ. Ιω., Καραμπάτης Θωμάς, Πατούλιας Θεόδωρος, Καραμπάνας Αδάμος, Μητσιόπουλος Χρίστος, Παπαγιαννούλης Αναστ., Γκαζγκάνης Βαγγέλης, Δούκας Γεώργιος, Μαντά Μαρία, Γκουντουβάς Δημήτριος Κ., Παπαστεργίου Πούλιος, Μπουρινίκος Αστ., Ιω. Γκουγκουλιός Νικ. Δημ., Τσιάτσος Ζήσης, Μαντάς Τριαντάφυλλος, Γκάτσικος Αστ., Μούργκας Ιω. Χρ., Αντωνίου Αντώνιος, Θεοδοσίον Νίκος, Μασούρας Αποστ. Χρίστος, Παπαϊωάννου Αποστ., Παπαϊωάννου Παναγιώτης, Κούσιος Αναστ., Γκαβούτσικος Γιώργος, Τσιλιμένης Χρίστος, Γκουντου-

Η νέα βρύση της Πατωμένης.

βάς Θεοφ., Γκουντουβάς Τριαντ., Παπαδημητρίου Μαρία, Σαλαμπάσης Αστ. και Παπαϊωάννου Δημ.

Οι περισσότεροι από τους παραπάνω συνεργάστηκαν σε πολλά συμβούλια. Βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνούμε και όσους ήταν στις εκάστοτε ελεγκτικές επιτροπές και ζητούμε συγγνώμη, αν ξεχάσαμε κάποιον.

Επίσης να ευχαριστήσουμε τον Παπαϊωάννου Αποστόλη του Ιω., που πολλές φορές ήταν ο Πρόεδρος της Συνέλευσης, καθώς και τους Προέδρους της Κοινότητας Τσιούγκο Παναγιώτη και Θωμά Καραμπάτη που συνεργάστηκαν με το σύλλογο, ο πρώτος σε μικρό διάστημα και ο δεύτερος σε μεγαλύτερο.

Φίλοι αναγνώστες, συμπληρώθηκαν φέτος 10 χρόνια ζωής του Μορφωτικού μας Συλλόγου. Δέκα χρόνια προσφοράς εργασίας και δημιουργίας. Έγιναν πολλά, αλλά μπορούσαν να γίνουν και περισσότερα.

Σκεφτήκαμε ποτέ όμως, πώς θα ήταν το χωριό μας χωρίς την παρουσία του Συλλόγου;

Ο Σύλλογος αείσως έκλεισε την πρώτη δεκαετία. Ήδη μπήκε στη δεύτερη. Σας καλούμε όλους σε ένα νέο ξεκίνημα για το 2.000.

Αγαπήστε και βοηθήστε το Σύλλογό μας στη μεγάλη του αυτή προσπάθεια. Νομίζουμε, αυτό το χωριό αξίζει για καλύτερες μέρες. Εμπρός λοιπόν, στο νέο ξεκίνημα, για νέους αγώνες και κατακτήσεις.

Εμπρός, για να γίνει το χωριό μας πραγματικά ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ευχαριστούμε θερμά και όλους όσους βοήθησαν στη δημιουργία του Συλλόγου μας.

Οι εργασίες στο δρόμο Καλλιπεύκης - Γόννων

Εκεί ακριβώς που είναι το αυτοκίνητο, ο δρόμος είναι στενός. Τεχνικό έργο είναι αδύνατον να γίνει. Κι αν γίνει θα κοστίζει πολλά.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ήταν μόνος του ο μπαρμπα - Τάσος. Η γυναίκα του είχε πεθάνει εδώ και πολύ καιρό. Κι αυτός ήταν αρκετά μεγάλος. Δεν είχε όμως κανέναν να τον κοιτάει και να τον φροντίζει μια και δεν είχε παιδιά.

Έκανε έτσι μια λιτή ζωή. Μια ψυχή ήταν, δε ζητούσε πολλά. Τα έκανε όλα μόνος του. Μαγειρεύει και διατηρούσε το σπίτι καθαρό. Είχε γνωρίσει μεγάλες δυστυχίες στη ζωή του. Οι γονείς του είχαν σκοτωθεί σε δυστύχημα. Αυτό τον σημάδεψε βαθιά. Πληγώθηκε όμως ακόμα περισσότερο, όταν πέθανε η γυναίκα του, το μοναδικό του στηρίγμα. Είχε απομείνει πια μόνος στον κόσμο. Ίσως οι μεγάλες δυστυχίες, ίσως οι δικές του ιδέες, τον έκαναν να μην πιστεύει στο Θεό. «Πώς λένε ότι ο Θεός αγαπάει τους ανθρώπους, ενώ μου έχει στείλει τόσες συμφορές», μονολογούσε και γελοούσε λυπημένα.

Ήταν Μεγάλη Εβδομάδα. Μέγα Σάββατο. Το βράδυ, όλος ο κόσμος, μικροί και μεγάλοι, θα πήγαιναν στην εκκλησία για να γιορτάσουν όλοι μαζί, την Ανάσταση του Χριστού. Ο μπαρμπα - Τάσος, δεν είχε κανένα λόγο να πάει. Θα καθότανε μόνος του στο σπίτι και θα γιόρταζε με το δικό του τρόπο. Θα έτρωγε τη σούπα που είχε φτιάξει και θα κοιμότανω νωρίς.

Είχε νυχτώσει πια. Καθόταν στο σπίτι του και άκουγε τις φωνές όλων αυτών που πήγαιναν στην εκκλησία. Αναρωτιόταν: «Μα πώς όλοι αυτοί πάνε; Αφού ο Θεός, δεν αγαπάει τους ανθρώπους. Μήπως όμως...». Τις σκέψεις του διέκοψε το χαρμόσυνο μήνυμα της καμπάνας. Ακουγόταν εκεί κοντά, τόσο γλυκό, τόσο μελαδικό! Ανασκήρτησε ο μπαρμπα - Τάσος. Αυτή η εξωκοσμική μελωδία, του γέμισε την ψυχή. Αισθανόταν σα να είχε ξυπνήσει από έναν βαθύ ύπνο. «Ναι! Ο Θεός μας αγαπάει όλους μας. Ο Χριστός θυσίαστηκε για μας. Μας καλεί», φώναξε ξαφνικά, ενώ δύο δάκρυα κύλησαν στα μάγουλά του. Σηκώθηκε γρήγορα και ντύθηκε. Θα πήγαινε κι αυτός στην εκκλησία.

Λίγη ώρα αργότερα, μέσα στο ολοφάνετο εκκλησάκι του χωριού, είχε αναστηθεί ο Χριστός. Είχε γίνει όμως και μια άλλη Ανάσταση... Στην καρδιά του μπαρμπα - Τάσου!

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΙΑ

Οικονομικές ενισχύσεις

Γκριζας Νίκος 1.000 δραχ., Αλεξάνδης Θεοδόσιος (Θεσ/νίκη) 1.000, Γκουγκουλιάς Νίκος (Καρυά) 1.000, Καλούσης Κων/νος 50 μάρκα Γερμανίας, Τσιλιμένης Δημήτριος Αποστ. 1.000, Παπαδόπουλος Αποστόλης και Χρυσάνθη 30 δολ. Αυστραλίας, Σιμωτά - Τσιλιμένη Αθηνά 4.500, Σιαμήτας Αθανάσιος (Λεπτοκαρυά) 3.000, Κουνής Χρήστος (Παραλία) 2.000, Καραμπάτης Ζήσης Βασιλείου 1.000, Μασούρας (Γιαννακός) Θωμάς Δημ. 5.000, Μιχαηλίδης Αθανάσιος Αποστόλου 2.000, Τσιρέβελος Αλέκος 1.000, Καπέλα - Τσολλάκη Μαρία (Συκούριο) 2.000.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

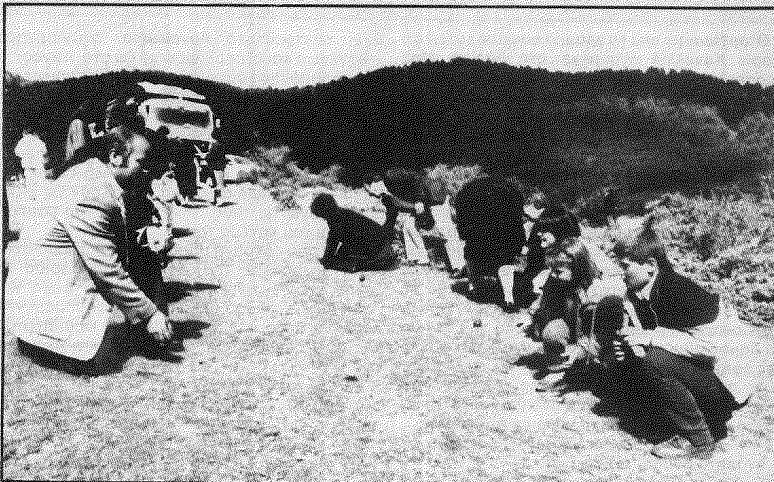
Κάνουμε γνωστό σ' όλους σας και ιδιαίτερα στους ξενιτμένους, ότι ο σύλλογος είναι σε θέση να σας εφοδιάσει με φωτογραφίες από όποια τοποθεσία θέλετε και σε όποιο μέγεθος θέλετε. Επίσης αναλαμβάνει και παραγγελίες να φωτογραφίσει ό, τι σας ενδιαφέρει, πρόσωπα ή τοπία, κοπάδια κλπ.

Η τιμή των φωτογραφιών κατά μέγεθος και με τα έξοδα αποστολής στο εξωτερικό είναι μέγεθος 20x30 δραχμές 600, μέγεθος 30x40 δραχ. 1.500.

ΕΣΥ

έστειλες κάτι για να δημοσιευτεί
στην «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ»;
Αν όχι, στείλε τη βοήθειά σου ΤΩΡΑ
Η εφημερίδα μας καταγράφει την ΙΣΤΟΡΙΑ

Πασχαλιά 1989

Ο Ζήσης Απ. Κατσιούλας με τα παιδιά του και συγγενείς του κυλούν τις «Πέρδικες»

στην Καλλιπεύκη

Με λαμπρότητα και θρησκευτική κατανύξη γιορτάστηκε και φέτος το Πάσχα στην Καλλιπεύκη. Πάρα πολλοί Καλλιπευκιώτες άφησαν τις πόλεις και ήρθαν να γιορτάσουν την Ανάσταση κοντά στους γνωστούς και φίλους τους.

Το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής έγινε η περιφορά του επιταφίου με διαδρομή Εκκλησία - Αγέλη - Δημ. Σχολείο - Εκκλησία, την οποία παρακολούθησαν γύρω στα χίλια άτομα, αφού ο δρόμος από το σπίτι Ζήση Γκριζία μέχρι την «Αγέλη» ήταν γεμάτος πιστούς.

Επίσης το βράδυ στην Ανάσταση, η εκκλησία κατακλύστηκε από κόσμο, ενώ οι χειραψίες και τα «Χρόνια Πολλά» μαζί με το «Χριστός Ανέστη» έδιναν και έπαιρναν.

Γενικά αυτή η μεγάλη θρησκευτική γιορτή ήταν ένα καλό ανάμνημα για τους Καλλιπευκιώτες. Δυστυχώς όμως, ο καιρός ήταν πολύ άσχη-

Πολύς κόσμος βρέθηκε στο εξωκλήσι του Αϊ - Θανάση στις 2 του Μάη

και όλοι παίρνουμε τα βάγια σύμφωνα με το έθιμο. Για να φτάσουν σε μας όμως, κάποιοι τα φέρνουν και μάλιστα από μακριά. Φέτος τα έφεραν οι αφοί Δούκα Γεώργιος και Κων/νος από τη Δουριανή και αξίζουν τα συγχαρητήρια για τον κόπο που έκαναν.

★ Χρόνια είχε να δει το χωριό μας δυο γάμους σε μια ημέρα. Αυτό έγινε στη δεύτερη μέρα του Πάσχα αφού παντρεύτηκαν δυο κοπέλες από το χωριό μας. Η Παγώνα Νικ. Κυλινδρή και η Ελευθερία Κων/νου Δούκα. Οι γαμπροί όμως ήταν από τους Γόνιους.

★ Κάθε φορά που γίνεται γάμος στο χωριό μας υπάρχει και πρόβλημα. Το κουτοσμπολιό πάει κι έρχεται με αποτέλεσμα να γίνεται ο χαμός. Εδώ όμως πρέπει να επισημάνουμε και τα εξής. Ο Γάμος είναι ένα μυστήριο. Και όπως καταμαρτυρεί η ψυχή κατά τη θεία λειτουργία, έτσι πρέπει να είμαστε και στο μυστήριο του γάμου. Επίσης όλοι περιμένουν να γελάσουν, όταν η νύφη ή ο γαμπρός πατήσει το πόδι του άλλου, όταν ο ψάλτης λέει το «η δε γυνή να φοβείται τον άνδρα». Η λέξη «φοβούμαι» που λέει ο Απόστολος δεν έχει τη σημασία τη σημερινή, δηλαδή φοβούμαι κάποιον, που τρέμω κλπ. Εδώ έχει τη σημασία του σέβους.

Και επειδή πολλά τέτοια χαζά συμβαίνουν στην εκκλησία μας, γι' αυτό πρέπει να παρθούν ορισμένα μέτρα. Και ο πλέον αρμόδιος γι' αυτά είναι ο ιερέας.

Αγαπητέ Παπα - Στέργιο «όπου δεν πίπτει λόγος, πίπτει ράβδος». Και αφού κανένας δεν σέβεται μερικά πράγματα και ούτε καταλαβαίνει με λόγια, πρέπει να γίνεις αυστηρός. Επιπλέον μερικούς μέσα στον κόσμο, διώξε μερικούς που ενοχλούν και να δεις τότε πώς συμπεριφέρονται σωστά και άλλοι. Και επειδή κατά τη Στέψη υπάρχει πρόβλημα, γι' αυτό προτείνουμε να κάνει η εκκλησία κάποιο βάθρο, μια εξέδρα όπως γίνεται αλλού, για να μην ενοχλούν οι διάφοροι περιεργόι. Επίσης να υπάρχει κάποιος υπεύθυνος από τους επιτρόπους να βοηθά τον ιερέα, διότι είδα την αγωνία και την προσπάθεια του μικρού Θωμά Μασούρα που Ιωάννη, που με αγωνία το καμήνο το παιδί προσπαθούσε να εξυπηρετήσει στο μυστήριο. Χίλια μπράβο στο μικρό Θωμά.

Και τέλος αυτό που γίνεται κάθε Πάσχα στο «Δεύτε λάβετε φως», πρέπει να σταματήσει. Αυτό δε λέγεται ευλάβεια, αλλά αναρχία.

★ Μετά την Ανάσταση πολλοί ήταν αυτοί οι νεαροί που έτρεξαν με τα αυτοκίνητα στα εξωκλήσια να πάνε το «νέο» φως.

Στην ανηφορία για το προσκύνημα

μας, αφού επικρατούσε τσουχερό κρύο και αέρας, με αποτέλεσμα να μην ευχαριστηθούμε όσο έπρεπε το ψήσιμο του αρνιού, και τη χαρά της ημέρας αυτής.

Επίσης στις 2 Μαΐου γιόρτασε το εξωκλήσι του Αγίου Αθανασίου, όπου παραβρέθηκαν πολλοί προσκυνητές και μάλιστα πολλοί μετά από πολλά χρόνια, όπου σύμφωνα με την παράδοση κύλησαν όλοι τις «Πέρδικες» και ευχαριστήθηκαν τη μυρουδιά του ζαρμουνιού και του πεύκου.

ΠΑΡΑ - ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΑ

★ Πολλά παιδιά και φέτος, αγόρια και κορίτσια βρέθηκαν στο στόλισμα του Επιταφίου. Παράλληλα, με τις αγκαλιές έρχονταν τα λουλούδια του «Μαγνού» από το Ριζό αφού ήταν άθρονα.

★ Τύψεις θα πρέπει να νιώθουν οι Μ.Θ. και Μ.Κ. για την παρενόχληση του ψάλτη, στο ψάσιμο των Εγκωμίων τη Μεγάλη Παρασκευή.

★ Με τη σκέψη αλλού...

Πολλοί ήταν αυτοί που ήρθαν να γιορτάσουν το Πάσχα στο χωριό. Η πλειαία γέμισε από γνωστούς και φίλους, οι οποίοι συζητούσαν σε πηγάδια. Και μη νομίσате ότι συζητούσαν τίποτε το θρησκευτικό ή τα περασμένα! Συζητούσαν πολιτικά, μια και οι εκλογές πλησιάζουν. Τα ποσοστά έδιναν και έπαιρναν. Τόσο ο ένας, τόσο ο άλλος, αλλά στοίχηματα δεν έπεσαν. Το γιατί είναι γνωστό. Κανένας δεν είναι αίσιος και γι' αυτό. Όλα είναι πιθανά.

★ Κάθε χρόνο των Βαίων γιορτάζει η εκκλησία

Τα γράμματά μας

Θ' αρχίσουμε από το γράμμα που μας έστειλε η Μαρία Κανελλιά που μένει στη Λάρισα. Μας παρακαλεί όμως να μην το δημοσιεύσουμε, αλλά μας στέλνει δύο άλλες εργασίες, οι οποίες δημοσιεύονται σ' άλλη στήλη.

Αγαπητή μας Μαρία χαίρουμε που σε φιλοξενούμε για δεύτερη φορά. Αρχίζουμε με σένα, που είσαι ένα νέο κορίτσι και αυτό μας γεμίζει μεγάλη χαρά. Μακάρι και άλλα παιδιά να ακολουθήσουν το παράδειγμά σου. Ξέρεις, αγαπητή Μαρία, με αγωνία περιμένουμε να μας στείλει κάποιος, κάποια εργασία να τη δημοσιεύσουμε. Πολλές φορές δεν ξέρουμε με τι να γεμίσουμε τις σελίδες. Σε ευχαριστούμε θερμά και θα σε περιμένουμε πάλι. Δώσε πολλά χαρίσματα στην οικογένειά σου. Το ένα σου παίγιο δεν θα το δημοσιεύσουμε τώρα, αλλά στο άλλο φύλλο της εφημερίδας.

Ας πάμε όμως στα γράμματα που έρχονται από το εξωτερικό. Η Χρυσάνθη Αποστ. Παπαδόντα μας γράφει, από τη μακρινή Αυστραλία.

«Μελβούρνη 16-4-1989

Αγαπητό συμβούλιο γειά σας, Καταρχήν θέλω να σας ευχηθώ Χρόνια Πολλά. Καλό Πάσχα σε όλους σας, καθώς και σ' όλον τον κόσμο. Η Ανάσταση του Κυρίου να μας χαρίζει υγεία και αγάπη.

Μόλις χτες πήραμε την εφημερίδα, με τα ευχάριστα νέα του χωριού μας. Τις όμορφες φωτογραφίες που μας θυμήσανε τα παιδικά μας χρόνια, χρόνια αξέχαστα γεμάτα ζωή. Μα πιο πολύ μου συγκίνησε το γράμμα της Παρασκευής Παπαδόντα. Βλέπω πως όλοι οι μετανάστες έχουμε τον ίδιο καημό για την πατρίδα μας για το όμορφο χωριό μας, που ζήσαμε τα πιο ωραία χρόνια.

Σας στέλνω 80 δολάρια. 50 για την εκκλησία και 30 για τη συνδρομή μας. Επίσης στέλνω τους χαιρετισμούς μου σε όλους τους συγγενείς, φίλους και χωριανούς μας. Χαιρετισμούς από την οικογένειά μου.

Με αγάπη
ΧΡΥΣΑΝΘΗ Α. ΠΑΠΑΔΟΝΤΑ
το γένος Ι. Παπαϊωάννου»

Αγαπητή Χρυσάνθη, το ότι μας ξαναγράφεις, αυτό μας γεμίζει χαρά. Στο γράμμα σου υπάρχει μια αλήθεια. Γι' αυτή την αλήθεια αγωνιζόμαστε. Και αυτός είναι ο σκοπός του Σύλλογού μας. Να ενώσει έστω και νοερά τους Απανταχού Καλλιπικιώτικες. Για τα δολάρια σε ευχαριστούμε θερμά. Πολλά χαιρετίσματα στην οικογένειά σου. Από την Πατρίδα γειά σου.

★★★
«Βούπερταλ, 22-3-1989

Αγαπητοί μου πατριώτες, Χαίρομαι πραγματικά που μου δίνεται επιτέλους η ευκαιρία να επικοινωνήσω μαζί σας, έστω και με ανταλλάγιμη επιστολή.

Θα επιθυμούσα, πριν προχωρήσω σ' οτιδήποτε άλλο, να σας συστηθώ. Λέγομαι ΚΑΛΟΥΣΗΣ ΚΩΣΤΑΣ και είμαι ο τελευταίος από τα εννιά παιδιά του Θανάση Καλούση ή κοινώς λεγόμενο «Γκουγκουνέλλο». Για να καταλάβετε καλύτερα, είμαι αδερφός του τραγουδιστή Γιάννη Καλούση και θείου φυσικά του επίσης τραγουδιστή Θανάση Αστερίου Καλούση.

Δε νομίζω ότι γνωρίζομαστε προσωπικά με την επιτροπή εκδόσεως της εφημερίδας γιατί εγώ ανήκω τουλάχιστον στην προηγούμενη γενιά. Εκτός αυτού, γεννήθηκα στην κατοχή (1941) και σε ηλικία επτά (7) ετών έφυγα από το χωριό μας και μεγαλώσα στις Παιδοπόλεις.

Για πρώτη φορά επανήλθα στο χωριό σε ηλικία 14 χρονών. Από εκεί και πέρα το επισκεπτόμουν κάθε χρόνο στις σχολικές διακοπές, μέχρις ότου τελείωσα το Γυμνάσιο στην Παιδοπούλη της Θεσπίας.

Στη συνέχεια ξενιτεύτηκα στη Γερμανία και Ελβετία για μια εφάετία, όπου και εσπούδασα στον κλάδο της Φυσικής Αγωγής (Γυμναστής). Συγχρόνως, όσο ήμουν στην ξενιτιά, διατηρούσα τις καλύτερες αναμνήσεις από το χωριό μας. Μετά τις σπουδές μου επέστρεψα στην πατρίδα μας, υπηρέτησα στο στρατό και διορίστηκα σε γυμνάσιο του Άργους Πελοποννήσου.

Εκεί παντρεύτηκα Αργεΐτισσα, δημιουργήσα οικογένεια και εξακολούθη να ζω στο Άργος.

Δε λησμόνησα όμως, αυτά τα χρόνια που μεσολάβησαν μέχρι τώρα, το πανέμορφο χωριό μας. Κάθε δύο τουλάχιστον χρόνια το επισκεπτόμουν με την οικογένειά μου και ανανέωνα έτσι τις ωραίες αναμνήσεις από την παιδική μου ηλικία από τη μια μεριά και από την άλλη έδινα την ευκαιρία στα παιδιά μου να γνωρίζουν τις ρίζες της καταγωγής τους, την πατρίδα του παππού τους και του πατέρα τους.

Μετά από 15χρονη υπηρεσία σε διάφορα σχολεία της πόλεως του Άργους, αποφάσισα να ξενιτευτώ, οικογενειακώς αυτή τη φορά και πάλι. Αυτή τη φορά ήλθα σαν αποφοιτημένος εκπαιδευτικός στο γυμνάσιο του Βούπερταλ της Δυτ. Γερμανίας, όπου κατέχω και τη Δ/ση του.

Ελπίζω να μη σας κούρασα με τη σύντομη αυτή αναδρομή στο παρελθόν μου. Το έκανα ακριβώς γιατί έκρινα σκόπιμο να γνωριστούμε πρώτα.

Έρχομαι τώρα να σας συγχαρώ για την πρωτοβουλία σας αυτή, που πήρατε πριν μια 10ετία περίπου και διατηρείτε ακόμη.

Για την προσφορά σας αυτή στον τόπο μας και γενικότερα στους Καλλιπικιώτικες αξίζετε κάθε έπαινο και εύχομαι να συνεχίσετε το έργο που αναλάβατε μέχρις ότου παραδώσετε τη σκυτάλη σε κάποιους άλλους και εκείνοι πάλι με τη σειρά τους σε κάποιους άλλους νεότερους, ώστε να γίνει έτσι το έργο σας «αθάνατο».

Εγώ πάντως προσωπικά και με υπερηφάνεια ξεφυλλίζω την εφημερίδα σας και με συγκίνηση διαβάζω το περιεχόμενό της.

Μας διασκέδασε όλους, εμένα και τα παιδιά μου, ιδιαίτερα η στήλη με τον τίτλο «Καλλιπικιώτικα χωράτα και μασλάτια» που γράφει ο Ζήσης Κατσιούλας.

Επειδή δε θέλω να σας κουράσω άλλο, θα κλείσω για σήμερα εδώ την επιστολή μου, αφού σας ευχαριστήσω εκ των προτέρων για τη φιλοξενία μου στην εφημερίδα σας και να σας ευχηθώ καλό κουράγιο στην προσπάθειά σας να διατηρήσετε και το Σύλλογο και την εφημερίδα.

Σας στέλνω και 50 Γ.Μ. για συνδρομή του '89 και τα υπόλοιπα δωρεά στο Σύλλογο.

Γειά σας
ΚΑΛΟΥΣΗΣ ΚΩΣΤΑΣ»

Αγαπητέ φίλε και συγχωριανέ Κώστα Καλούση γειά σου. Εμείς, οι περισσότεροι από το Δ/κό Συμβούλιο, δεν σε γνωρίζουμε καθόλου. Μας συστήθηκες όμως, τόσο καλά, που είναι σα να σε γνωρίζουμε χρόνια. Η ανταπόκρισή σου στο κάλεσμά μας, μας συγκίνησε ιδιαίτερα.

Η προσπάθεια που αναλάβαμε είναι μεγάλη. Αλλά τουλάχιστον, όταν δικαιωνόμαστε για όσα κάνουμε, τότε όλοι οι κόποι ξεχνιούνται.

Φίλε Κώστα, γράφεις κάπου: «με υπερηφάνεια διαβάζω την εφημερίδα ΣΑΣ».

Αυτή η εφημερίδα είναι και δική σου εφημερίδα. Είναι η εφημερίδα όλων μας. Πάντως μας συγχωρείς για τη διάβρωση. Τουλάχιστον εμείς, θέλουμε να αισθάνεστε την εφημερίδα δική σας. Τέλος πάντων.

Σ' ευχαριστούμε για τα θερμά σου λόγια, όσο και για την οικονομική σου βοήθεια.

Όσο για τη στήλη που σ' άρεσε, δεν λέμε τίποτε. Είναι μια πολυσυζητημένη στήλη. Οι περισσότεροι όμως και εσύ τη διαβάζετε με ευχαρίστηση, πολλοί λίγοι αντιδρούν, γιατί τάχα θίγεται το χωριό τους.

Τη στήλη αυτή προσπαθούμε να την κάνουμε όσο πιο ευχάριστη μπορούμε, αλλά ένας είναι ο στόχος του στηλογράφου. Να διασώσει το γλωσσάρι του περασμένου και τωρινού αιώνα στις επόμενες γενιές. Να γνωρίσουν οι νέοι πώς μιλούσαν οι πρόγονοί μας.

Αγαπητέ Κώστα χαρήκαμε πολύ για τη γνωση σου.

Ευχόμαστε σε σένα και στην οικογένειά σου κάθε ευτυχία και με το καλό να γυρίσετε στην πατρίδα. Πολύ θα θέλαμε να γνωριστούμε.

Γειά σου και περιμένουμε πάλι να μας ξαναγράψεις.

ΓΑΜΟΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Ο «χορός του Ησίο» από την Ελευθερία και το Βαγγέλη

Τη δεύτερη μέρα του Πάσχα παντρεύτηκε η Ελευθερία Δούκα. Εδώ την ώρα που ρίχνει τις μπομπιέρες ανάμεσα σε συγγενείς και φίλους

Τη δεύτερη μέρα του Πάσχα είχαμε δύο γάμους στο χωριό μας. Παντρεύτηκαν η Παγώνα Κυλινδρή και η Ελευθερία Δούκα. Η φωτογραφία στο νάμο της Ελευθερίας.

Τέτοια πάντα να γίνονται και ευχόμαστε στον Κώστα Δούκα και τη Σταματή Δουλαπτή να τους ζήσουν τα νιόπαντρα και στο ζευγάρι κάθε ευτυχία στη ζωή τους.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Όσοι θέλετε να μας στείλετε φωτογραφίες από γάμους, αρραβώνες, βαπτίσεις κλπ., μπορείτε να μας στέλνετε. Θα περιμένουμε και θα χαρούμε να δημοσιεύσουμε στην εφημερίδα κάθε ευάριστο γεγονός, που συμβαίνει σε κάθε Καλλιπικιώτικη οικογένεια.

Αν ήμουν...

Αν ήμουν λουλούδι μες στον κάμπο
θα ήμουν γεμάτο από χαρά
γιατί θα ζούσα τόσο ευτυχισμένο
μαζί με τ' άλλα τα λουλούδια συντροφιά.

★★★

Αν ήμουν πουλί μες στους αιθέρες
θα ήμουν γεμάτο από χαρά.
Θα ζούσα κει ψηλά ευτυχισμένο,
θα θαύμαζα της γης την ομορφιά.

★★★

Αν ήμουν νερό μες στο ρυάκι
θα ήμουν γεμάτο από χαρά,
γιατί θα πόντια μεγάλους και παιδικά
που θα διψούσαν μες στην τόση ερημία.

★★★

Αν ήμουν στο γυαλό ένα καραβάκι
θα ήμουν γεμάτο από χαρά
γιατί όποιος θα ήθελε, μαζί μου
τη θάλασσα θα έβλεπε μακριά.

★★★

Αν ήμουν ο ήλιος στα ουράνια
θα ήμουν γεμάτος με παρά
γιατί τη γη όλη θα 'βλεπα ως πέρα,
θα γέμιζα τον κόσμο μ' ομορφιά.

★★★

Αλλά είμαι ένας άνθρωπος στη γη μας
που 'χω μπροστά μου ολόκληρη ζωή
και είμαι και πολύ ευτυχισμένος
που εγίν' άνθρωπος και μένω, εδώ στη γη!

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΙΑ

Όσοι θέλετε να επικοινωνήσετε
με το Σύλλογο, γράψτε:
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗΣ
ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ — 400 04 ΛΑΡΙΣΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Εάν τακτοποιήσετε τις οικονομικές σας υποχρεώσεις στο Σύλλογο και την εφημερίδα:

Αν ναι σ' ευχαριστούμε θερμά.

Αν όχι κάντε το όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

Βοήθησε και συ στη μεγάλη προσπάθεια που γίνεται για «
τίσιμο μιας πραγματικά «ΩΡΑΙΑΣ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗΣ».

«ΜΕΣΑΡ» — «Η ΠΑΤΡΙΜΕΝΗ»

Η ΧΡΥΣΗ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

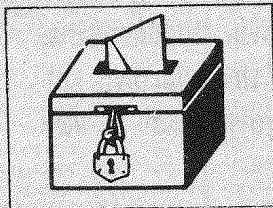
TRICOTSIL
Βιοτεχνία πλεκτών και μπλουτζίν
Διονύσιος Α. Τσιλιμένης
Βιοτεχνία: Καζαντζή 45, Νεάπολη
Κατάστημα: Καλλιάρχου 14
ΛΑΡΙΣΑ

Ένα βήμα πριν τις εκλογές

Αγαπητοί συγχωριανοί, οι εθνικές εκλογές δεν είναι μακριά. Η 18 Ιουνίου πλησιάζει. Ο προεκλογικός αγώνας άρχισε εντατικά και θα ενταθεί περισσότερο, όσο πλησιάζουμε στις εκλογές.

Ο καθένας από μας θα υποστηρίξει, θα διαλέξει και θα ψηφίσει κάποιο κόμμα θέλει.

Είμαστε ελεύθεροι να ψηφίσουμε ό,τι μας αρέσει. Οι καιροί όμως είναι πονηροί. Ας σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και ας κάνουμε τον προεκλογικό αγώνα σε πολιτισμένα πλαίσια. Δεν χρειάζονται αντιπαράθεσεις και φανατισμοί. Δεν χρειάζεται να μαλώνουμε για τα κόμματα. Ο φανατισμός σκορπάει μίσση, η πρόκληση διχαίνει. Στις 19 Ιουνίου δεν θα υπάρχουν νικητές και ηττημένοι. Πάλι τα ίδια προβλήματα θα υπάρχουν, την ίδια ανάγκη θα έχει ο ένας από τον άλλον. Η μικρή μας κοινωνία δεν χωράει πολυτέλειες.

Μόνο η πειθώ είναι αυτή που φέρνει ψήφους στο κόμμα που υποστηρίζουμε. Το να γράφουμε στους τοίχους κόκκινα, γαλάζια ή πράσινα συνθήματα, αυτό δεν ωφελεί, αλλά μάλλον θλάπτει. Μας υποθιβάει σαν ανθρώπους. Πέρασαν οι καιροί των συν-

θημάτων. Ήρθε η εποχή της ουσίας και του λόγου. Και εδώ θέλω να αναφερθώ σ' αυτά τα παιδιά που άγρια μεσάνυχτα τριγυρνούν στο χωριό και γράφουν συνθήματα στους τοίχους.

Αγαπητοί φίλοι, σ' όποιο κόμμα κι αν ανήκετε, να γνωρίζετε ότι οι τοίχοι και τα ντουβάρια δεν φέρνουν ψήφους. Μάλλον διώχνουν ψηφοφόρους. Αν κάθε ντουβάρη ήταν και ένας ψήφος και κάθε τοίχος ένας ψηφοφόρος, τότε δεν θα χρειαζόνταν ο λόγος. Μπορείτε να πείσετε τους αντιπάλους ότι το κόμμα σας είναι σωστό; Αν ναι έχει καλώς. Αν όχι, τότε το γράψιμο στους τοίχους δεν είναι πολιτισμός. Είναι οπισθοδρόμηση και πρόκληση.

Είμαστε, λοιπόν ένα θήμα πριν τις εκλογές. Εμείς σαν Καλλιπευκίτες ας δώσουμε παραδείγματα δημοκρατίας και φιλίας. Την άλλη μέρα, τα ίδια προβλήματα θα έχουμε, τις ίδιες ανάγκες.

Σκοτώθηκε σε τροχαίο ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΣΟΥΡΑΣ

Θρήνος για το χαμό του παλαιοκαριού

Ο γιος του Διονύση Μασούρα Γιώργος δεν υπάρχει, δε ζει μεταξύ μας, πλέον. Τον θέρισε ο χάρος μόλις στα 25 του χρόνια σε τροχαίο δυστύχημα που έγινε στις 3 Μαΐου στο εργοστάσιο ζάχαρης της Λάρισας.

Ο Γιώργος αφού γιόρτασε την προηγούμενη τη γιορτή του, ξεκίνησε την άλλη μέρα για το μεροκάματο. Δυστυχώς όμως, ήταν και το τελευταίο του ταξίδι. Αναλυτικά για το δυστύχημα καθώς και φωτογραφίες δημοσιεύουμε εδώ, όλα παρμένα από την εφημερίδα «Ελευθερία» Λάρισας.

Ο πόνος της οικογένειας μεγάλος. Θρήνος έγινε στο σπίτι του άτυχου παλαιοκαριού, ενώ εκατοντάδες κόσμος, συγγενείς και φίλοι πήγαν και χαιρέτησαν το Γιώργο στην τελευταία του κατοικία.

Με το ακούσμα της θλιβερής ειδήσεως μούδιασε όλο το χωριό και οι Καλλιπευκίτες που ζουν στη Λάρισα. Πάρα πολλοί συγγενείς και μη έτρεξαν να συμπαρασταθούν στην άτυχη οικογένεια. Τα γεγονότα δεν περιγράφονται.

Μόνο θα θέλαμε να τονίσουμε την ατυχία που δέρνει τους Μασουραίους. Πολύ δάκρυ και αίμα χύθηκαν σ' αυτό το σόι. Πριν 16 χρόνια σκοτώθηκε ο Θωμάς Μασούρας του Δήμου στον Καναδά. Το 1977 σε ηλικία 17 χρόνων πνίγηκε στο ποτάμι ο γιος της Πηνελόπης Αστ. Μασούρα που ζει στην Ιτιά.

Στα 4 τελευταία χρόνια πεθαίνει ο Κώστας Παπαδημητρίου και σκοτώνεται ο αδερφός του Στέργιος. Τώρα το παλαιοκάρι ο Γιώργος Μασούρας, σκοτώνεται κι αυτός, έτσι σαν αρνί, μόλις στα 25 του.

Βαρύς ο απολογισμός. Δεν δρίσκουμε λόγια να εκφραστούμε. Όμως φτάνει ως εδώ. Όχι άλλο αίμα.

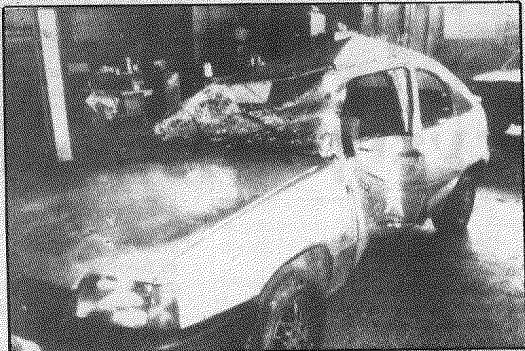
Ευχόμεστε στην άτυχη οικογένεια του Διονύση και της Καλλιόπης κουράγιο, αν μπορεί να έρθει κι αυτό, και ο χρόνος να γιατρεύει το θάνατο. Εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

Φίλε, αδελφέ και συγχωριανέ μας Γιώργο, ελαφρό να είναι το χώμα που σε σκεπάζει.

Αιώνια να είναι η μνήμη σου.

Ο Γεώργιος Μασούρας που σκοτώθηκε

Το αυτοκίνητο με το οποίο σκοτώθηκε ο Μασούρας και τραυματίστηκαν οι δύο νέες

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» 4-5-89

Αιματοχυσία τις τελευταίες ημέρες στην ασφάλτο και τα σπανωτά τροχαία δυστυχήματα πλήττουν ιδιαίτερα τη Λάρισα.

Δύο νεκροί και πέντε τραυματίες είναι ο χθεσινός απο-

λογισμός στο εθνικό και επαρχιακό δίκτυο του νομού. Στην διασταύρωση Συκουρίου, λίγα μέτρα πιο κάτω απ' το σημείο όπου μόλις προχθές σκοτώθηκε ένας Αθηναίος, ένα ακόμα ατύχημα προστέθηκε το πρωί χθές και δυστυχώς και αυτό θανατηφόρο.

Ο 25χρονος Γεώργιος Δ. Μα-

σούρας, από την Καλλιπεύκη, κάτοικος Λάρισας, έχασε τη ζωή του όταν το αυτοκίνητο που οδηγούσε προσέκρουσε σε ταμειοκέντρο κολώνων της ΔΕΗ.

Στο ίδιο δυστύχημα, τραυματίστηκαν βαρέα η Πόπη Γ. Καρατζάλη, 28 χρόνων, κάτοικος Λάρισας και η 22χρονη, επίσης Λαρίσσια, Ειρήνη Αθ. Τσατσάνη, που επέβαιναν στο ίδιο αυτοκίνητο.

Η υπερβολική ταχύτητα (κάτω την Τροχαία) «θέρισε» χθές στις 8 το πρωί τους τρεις νέους του δυστυχήματος της διασταύρωσης Συκουρίου, λίγα μόλις χιλιόμετρα πριν φθάσουν στη δουλειά τους.

Ο Γεώργιος Μασούρας, που θρήνηκε το θάνατο, η Πόπη Καρατζάλη και η Ειρήνη Τσατσάνη που τραυματίστηκαν, εργαζόνταν υπάλληλοι στην εταιρία πώλησης αυτοκινήτων «Οπελ» στο 7ο χιλιόμετρο του εθνικού δρόμου Λάρισας - Θεσσαλονίκης.

Στις 8 το πρωί και οι τρεις πήγαιναν για δουλειά, αλλά λίγα χιλιόμετρα πριν φθάσουν έπεσαν θύματα τροχαίου.

Αγνωστό πώς, το ΥΥΑ 2894 Ι.Χ. επιβατικό αυτοκίνητο τύπου

«Οπελ» που οδηγούσε ο Μασούρας, παρέξελκε της πορείας του και ενώ κατευθυνόταν προς Θεσσαλονίκη, έστριψε δεξιά με αποτέλεσμα να προσκρούσει με ταχύτητα σε ταμειοκέντρο κολώνων της ΔΕΗ.

Νεκρός ανασύρθηκε ο Μασούρας και τραυματισμένες οι δύο συνεπιβάτες του. Λίγο πιο κάτω, στην εταιρία τους περιμεναν για δουλειά. Βρέθηκαν όμως τόσο ξαφνικά όλοι στο νοσοκομείο.

Στην οδό Καλλιάρχου 14-16 όπου και το σπίτι του Μασούρα,

θρήνησαν το χαμό του. Χαροκάμενος ο πατέρας του Γιώργου, Διονύσιος, που διαπρέπει περαιτέρω στην πλατεία Αγίου Βησσαρίωνος έμμοιαζε σωστό ράκος. Η αδελφή του Γιώργου και η μάνα σπάραν στις αγκαλιές των συγγενών. Ο νέος ήταν από τα εξαιρετικά παιδιά, φιλότιμος, εργατικός και πολύ αγαπητός.

Η κηδεία του θα γίνει σήμερα το πρωί στη Λεπτοκαρυά.

Η Πόπη Καρατζάλη, έγγαμη και η Ειρήνη Τσατσάνη, νοσηλεύονται στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο.

Το είπε κρεοπώλης

Όπως είναι γνωστό, πολλοί Καλλιπευκίτες πηγαίνουν και ψωνίζουν κρέατα από διπλάνα χωριά μια και στο χωριό μας δεν υπάρχει ένα κρεοπωλείο της προκοπής.

Βέβαια το πρόβλημα είναι γνωστό και πολυσυζητημένο, αλλά ακούστε και διαβάστε τι είπε κάποιος κρεοπώλης διπλανού χωριού:

«Από την Καλλιπεύκη εισπράττω το χρόνο από τα κρέατα δύο εκατομμύρια (2.000.000)δ δραχ.»

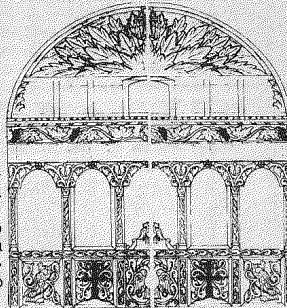
Ναι, αγαπητοί μας φίλοι, καλά ακούσατε. Δύο εκατομμύρια παίρνει από το χωριό μας αυτός ο κρεοπώλης. Ο ένας παίρνει τόσα. Οι άλλοι να μην παίρνουν άλλα τόσα.

Αν αυτό το νούμερο σας λέει τίποτε, τότε είμαστε για κλάματα σαν χωριό.

Το τέμπλο και οι προσφορές

Σας κάνουμε γνωστό, ότι το τέμπλο της εκκλησίας που ανέλαβε να κατασκευάσει ο Χρίστος Μητσιοπούλος, είναι σχεδόν έτοιμο. Ίσως τώρα που διαβάσετε αυτές τις γραμμές να έχει κιάλας περαστεί.

Εμείς πηγαμε επί τόπου και το είδαμε. Πραγματικά είναι κάτι ξεχωριστό. Ο Χρίστος «έβαλε» όλη την τέχνη για να βγει ό,τι το καλύτερο ήταν δυνατόν.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

— Μασούρα Αγκλία του Δημ. 1.000 δραχ.
— Κασιούλας Νικόλαος ιερέας 2.000 δραχ.
— Σιώκος Νίκος (Αμπελώνας) στη μνήμη των γονέων του Ιωάννη και Μαζιώ 5.000 δραχ.
— Καραματής Ζήσης Βασί-

λείου (Θεσσαλονίκη) 5.000 δραχ.
— Σιαμήτρας Αθανάσιος (Λεπτοκαρυά) 5.000 δραχ.
— Ντίτσα — Κασώρη Σταματή (Κατερίνη) 1.000 δραχ.
— Ρημαγιός Φώτης 1.000 δραχ.
— Παπαδόπουλος Απόστολ. και Χρυσάνθη 50 δολάρια Αυστραλίας.

Αφοι ΜΠΟΥΡΟΝΙΚΟΥ

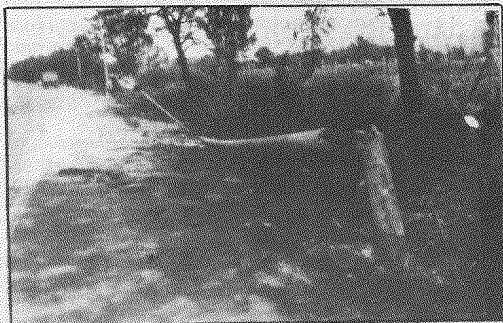
ΜΠΑΡ — ΟΥΖΕΡΙ
«Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

(έναντι ΚΤΕΛ) — ΛΑΡΙΣΑ

ΑΦΟΙ ΧΑΤΖΗ

Χωριάτικα έπιπλα
παντός τύπου
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 1 — ΛΑΡΙΣΑ

Η ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΘΕΡΙΣΕ ΤΡΕΙΣ ΝΕΟΥΣ

Η κολώνα πάνω στην οποία προσέκρουσε το αυτοκίνητο του Μασούρα Γιώργου

Γνωρίζετε τα παιδιά σας; Γιατί «σμπαραλιάζουν» οί οικογένειες

ΓΕΝΙΚΗ είναι η διαπίστωση ότι στα τωρινά χρόνια δεν υπάρχει κατανόηση μεταξύ γυναικών και παιδιών. Ποιοι όμως φταίνε γι' αυτό; Γιατί η σημερινή οικογένεια ζει μέσα στην άβεσθαιότητα, το στρες και το άγχος;

Γιατί τα παιδιά από τότε που αρχίζουν να καταλαβαίνουν τη ζωή διακατέχονται από ένα φόβο ότι οι γονείς τους θα χωρίσουν κάποτε αφού το διαζύγιο έγινε τόσο πολύ της μόδας ώστε να θεωρείται ξεπερασμένη αντίληψη η συνύπαρξη, η συνέχεια της οικογενειακής ζωής; Τι φταίνει λοιπόν; Ασφαλώς, όχι το παιδί. Αλλά πάντως κάτι φταίνει.

Επειδή τα προβλήματα αυτά είναι σοβαρά - και σε κάθε κοινωνία και σε κάθε εποχή ήταν σοβαρά, όσο και άλυστα - είναι καλύτερα να δώσουμε τον λόγο σε ένα διάσημο επιστήμονα, τον Μπρούνο Μπετελχάιμ, που θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους επιστήμονες του αιώνα και ο οποίος σχολήθηκε σε όλη την ζωή του με το παιδί και την ψυχική υγεία του, με τη διαπαιδαγώγησή του και τη θέση του μέσα στο σημερινό αντιφατικό μας κόσμο.

Ο Μπρούνο Μπετελχάιμ, ήταν συμμαθητής του Φρόυντ, όχι τόσο αδιάλλακτος όσο ο πατέρας της ψυχανάλυσης, αλλά παρακολούθησε όλες τις εξελίξεις της επιστήμης του, αναθεώρησε παλιές ιδέες και δοξασίες του και τώρα διευθύνει τη σχολή ορθογενετικής στο Σικάγο.

Η φήμη του έχει καλύψει όλη την υδρόγειο και το κύρος του είναι αναμφισβήτητο. Εγγραψε πολλά βιβλία, εργάστηκε πάντα για το παιδί και για να διευκολύνει τη σχέση με τους γονείς και το έπιστημονικό του έργο είναι τεράστιο και πλήρες.

«Πρέπει να αναγνωρίσουμε, όλοι, υποστηρίζει, ότι η σημερινή οικογένεια είναι θαυμάσια ανασφαλής. Συμβαίνουν πολλές και θαυμάσιες αλλαγές γύρω της, στο κοινωνικό

Ο μεγάλος έπιστήμονας Μπρούνο Μπετελχάιμ όμιλεί για την σημερινή κρίση στις σχέσεις γονιών και τέκνων

περιβάλλον και πλαίσιο, αλλά είναι γιατρού πρόκειται, είτε για δάσκαλο, οι γονείς έχουν μάθει να «παραινούνται» το παιδί τους σε ξένα χέρια. Βέβαια, από μια αντικειμενική άποψη, δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Αλλά ο ψυχικός κόσμος του παιδιού τραυματίζεται.

«Σήμερα τα παιδιά δεν σέβονται τους γονείς. Αντίθετα είναι γεμάτα ερωτηματικά γι' αυτούς. Διερωτώνται για όλα και όχι μόνο για τους γονείς αλλά και για τους δασκάλους. Επηρεάζονται από τα μαζικά μέσα επικοινωνίας περισσότερο από τους δασκάλους και το σχολείο. Και είναι γεγονός ότι τα μαζικά μέσα επικοινωνίας, για πολλούς και διάφορους λόγους επηρεάζουν το σχολείο και τη λειτουργία του. Κλονίζουν την εμπιστοσύνη του παιδιού και το αποτέλεσμα είναι να μην πιεσθεί στο σχολείο. Το παιδί σε λίγα χρόνια «ξεπερνά» το σχολείο και νομίζει πως όλα όσα μαθαίνει εκεί, δεν έχουν αξία. Μέσα στην κατάσταση αυτή, το σημερινό παιδί, νομίζει ότι οι γονείς είναι υποχρεωμένοι, έπ' άπειρον, να εργάζονται γι' αυτό, να κάνουν τα πάντα για να το ευχαριστήσουν. Αλλά έτσι, ενισχύεται ο έγωισμός του, γίνεται αυταρχικό, πιστεύει ότι μοναδικός σκοπός στη ζωή είναι να το προσφέρουν οι άλλοι και πάντα και αυτό να τα απολαμβάνει...»

«Ετσι τα παιδιά χάνουν την προσωπική του μέλλοντος, δεν βλέπουν τη ζωή με διαλλακτικό τρόπο και κυρίως δεν σκεφτόνται ποτέ ότι πρέπει να ακολουθήσουν το δρόμο της ανάπτυξης τους, της επιτυχίας στη ζωή, ώστε να μπορούν να ανταποδώσουν στους γονείς όσα έκαναν αυτοί για την ανατροφή τους και την προσφορά τους στα παιδικά χρόνια...»

«Είναι αναγνωρισμένη αλήθεια ότι σήμερα δεν υπάρχει συνοχή ανάμεσα στα παιδιά και στους γονείς. Αυτή η συνοχή σπάει από την παιδική ηλικία. Η σημερινή ζωή έχει διαμορφωθεί αλλιώς και έτσι, να «κλονίζει» τον δεσμό παιδιών και οικογένειας. Δεν υπάρχει πια η αμοιβαίοτητα. Αυτό το παλιό σύνθημα «καθένας για τον εαυτό του», ισχύει και στη σημερινή οικογένεια. Και σκεφθείτε, αλήθεια, μία μητέρα να σκεφτείται πάνω από όλα τον εαυτό της, τα καπρίτσια της, τις ανάγκες της και να θεωρεί το παιδί της σαν ένα αντικείμενο; Είναι μια πλήρης εξάρτηση. Και σήμερα οι περισσότερες μητέρες και οι πατέρες δεν περιμένουν τίποτε από τα παιδιά τους. Και δεν το λένε αυτό γιατί είναι βέβαιοι για την ανεξαρτησία όλων ή για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τους, αλλά γιατί έχουν χάσει οι πατροπαράδοτοι δεσμοί ανάμεσα στους γονείς και στα παιδιά. Καθένας για τον εαυτό του, λοιπόν, με όλη τη σημασία της λέξεως.

«Όταν μεγαλώσουν τα παιδιά, ανταποδίδουν με ένα βαρύ τίμημα αυτή τη χαλάρωση της σημερινής οικογένειας. Τα αγόρια θέλουν να

γίνουν αυτό που εκείνα νομίζουν, να γίνουν δηλαδή κάτι το διαφορετικό από τον πατέρα τους. Η κόρη, απορρίπτει τη ζωή της μητέρας της, προσκολλημένη και άφοσιωμένη στην οικογένεια, με φόρο υποχρεώσεων και καθηκόντων και θέλει να ζήσει τη ζωή της για τον εαυτό της. Όλα αυτά συμβαίνουν και θα συμβαίνουν ίσως και χειρότερα γιατί τα παιδιά δεν διδάσκονται να αγαπούν. Κι όμως, η αγάπη είναι το άλας και το άμειγμα της ζωής. Διδάσκονται πως να απολαμβάνουν και πως να επωφελούνται. Τα πρότυπα που καλούμε τα παιδιά να μιμηθεί, είναι αντικειμενικά, τεχνητά στερεοτύπα όντα. Είναι οι άνθρωποι που κερδίζουν χρήματα, ακολουθώντας τη μόδα της εποχής, δηλαδή τα σπορ και το τραγούδι. Αντίθετα, επαγγέλματα με σημασία, με αποστολή, που υπηρετούν τον άνθρωπο υποθιβάζονται και παραμελούνται.

«Το τραγικό μέσα σε όλη αυτή την κατάσταση είναι ότι τα παιδιά τα έχουν όλα σήμερα, ζουν καλύτερα από κάθε άλλη εποχή, δεν στερούνται τίποτε και όμως είναι δυστυχισμένα. Είναι περισσότερο προβληματικά. Για να φέρει ένα παιδί στον κόσμο, χρειάζονται εννέα μήνες. Για να το αναπτύξει σε ένα ήμερο περιβάλλον, να το μάθει να μιλά και να σκεφτείται και να συμπεριφέρεται σωστά και κυρίως για να μορφωθεί, χρειάζεται μία ολόκληρη ζωή, με συνεχείς προσαρμογές και αλλαγές. Αν όμως όλα αυτά δεν τα κάνει σαν προσφορά αγάπης και αν δεν υπολογίζει ότι κάποτε θα τα αναγνωρίσει το παιδί και θα φωνάξει να τα ξεπληρώσει, τότε δεν αγαπά σωστά και δεν περιμένει να αγαπηθεί όπως πρέπει».

ΜΑΣΟΥΡΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΔΑΠΕΔΑ - ΜΟΚΕΤΕΣ -
ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ 8 - ΛΑΡΙΣΑ

ΣΚΑΚΙ: Ένα πνευματικό άθλημα

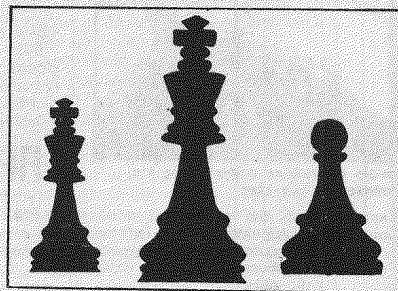
Το σκάκι είναι ένα πνευματικό άθλημα. Είναι όμως ταυτόχρονα επιστήμη - τέχνη - σπορ. Επιστήμη, διότι χρειάζεται ένας σκακιστής να έχει καλή θεωρητική κατάρτιση για τις τρεις φάσεις του παιχνιδιού, το άνοιγμα, το μέσο και το φινάλε, που την αποκτά με μελέτη και φοίτηση σε ορισμένες σχολές - τις σκακιστικές σχολές.

Τέχνη, διότι κάθε αξιόλογη σκακιστική παρτίδα είναι ένα καλλιτεχνικό δημιουργήμα των παιχτών, με υπέρτοχους συνδυασμούς, θυσίες και επινοήσεις. Τέλος σπορ, διότι η συμμετοχή σε αγώνες απαιτεί καλή φυσική και ψυχική κατάσταση και κατάλληλη προετοιμασία.

Σύμφωνα με μαρτυρίες το σκάκι έχει την προέλευσή του από τις Ινδίες. Τα σκακιστικά κομμάτια απεικονίζουν όπλα, που χρησιμοποιούσε ο ινδικός στρατός (π.χ. οι Πύργοι, τους ελέφαντες, το άλογο, το ιππικό κλπ.). Κάθε κομμάτι είχε δυνάμεις ανάλογα με τον τίτλο του. Από 'κει το σκάκι διαδίδεται στην Περσία (αρκετοί σκακιστικοί όροι, όπως π.χ. σαχ είναι Περσικοί).

Οι Άραβες το διέδωσαν στους Ισπανούς, οι Σαρακηνοί στους Ιταλούς, οι Μογγόλοι στους Ρώσους. Μετά από μερικές μετατροπές το σκάκι έχει διαδοθεί σε όλη την Ευρώπη. Τον 14ο μ.Χ. αιώνα το σκάκι παίζεται με τους περισσότερους από τους κανόνες που ισχύουν σήμερα. Τον 15ο αιώνα εμφανίζονται οι πρώτοι ισχυροί παίκτες και το 1947 εκδίδεται το πρώτο σκακιστικό σύγγραμμα. Το σκάκι γνωρίζει μεγάλη άνθηση στην περίοδο της Αναγέννησης. Τον 16ο αιώνα κυριαρχούν οι Ιταλοί παίκτες με σημαντικότερο εκπρόσωπό τους τον Τζοακίνο Γκρέκο. Την ιταλική σχολή διαδέχεται η Γαλλική με κορυφή τον 18ο αιώνα, με κύριο εκπρόσωπό της τον Φιλιντόρ. Τον 19ο αιώνα ισχυροί παίκτες εμφανίζονται στην Αγγλία και τη Γερμανία και γύρω στα μέσα του αιώνα αυτού αρχίζει η ανάπτυξη στις ΗΠΑ με κυριότερο εκπρόσωπο τον Μόρφι.

Παράλληλα το σκάκι γνωρίζει ανάπτυξη στη Ρωσία, με πρώτο ισχυρότερο παίκτη τον Πετρόφ.

Στα τέλη του 19ου αιώνα η Γετρούπολη και η Μόσχα είναι μεγάλα σκακιστικά κέντρα. Μορφές της Ρωσικής Λογοτεχνίας όπως ο Πούσκιν, ο Γκόρκι παίζουν σκάκι. Πρώτος παγκόσμιος πρωταθλητής αναδεικνύεται το 1886 ο Στάινιτς και το 1894 τον διαδέχεται ο Λάσκερ.

Παγκόσμιοι πρωταθλητές, μετά τον Κουβανό Καμπαμπλάνκα, αναδεικνύονται στη συνέχεια από τη Σοβιετική Ένωση, Αλίσιν, Μποντβίνι, Σμισλόφ, Τάλ, Σπάσκι, Καρπόφ και Κασπαρόφ, που είναι οι σημερινοί παγκόσμιοι πρωταθλητές. Όλοι τους Σοβιετικοί, κυριαρχούν τα τελευταία 50 χρόνια στο παγκόσμιο σκάκι. Τη σοβιετική κυριαρχία αμφισβήτησε προπολεμικά για ένα μικρό διάστημα ο Ολλανδός Ούβε και μεταπολεμικά ο Αμερικανός Μπόμπι Φίσερ, που έχοντας για πρότυπο το συμπατριώτη του Μόρφι, όταν αναδείχθηκε παγκόσμιος πρωταθλητής το 1972 σταμάτησε αμέσως μετά να αγωνίζεται.

Την οργανωμένη έκφραση των σκακιστών την αποτελούν στη χώρα μας οι σκακιστικοί όμιλοι και τα σκακιστικά τμήματα των αθλητικών σωματείων.

Σ' όλη την Ελλάδα υπάρχουν σήμερα 170 ενεργά σκακιστικά σωματεία, που έχουν στη δύναμή τους περισσότερους από 11.000 αθλητές. Όπως στα

άλλα αθλήματα, έτσι και στο σκάκι, τα σωματεία συγκροτούν την Ομοσπονδία, την Ελληνική Σκακιστική Ομοσπονδία (Ε.Σ.Ο.), που είναι υπεύθυνη για τη διοργάνωση των σκακιστικών αγώνων στη χώρα μας. Η Ε.Σ.Ο. είναι μέλος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Σκακίου, FIDE, που έχει μέλη τις εθνικές ομοσπονδίες 124 χωρών.

Ένας σκακιστής όταν γράφεται σε ένα σωματείο και αποκτά αθλητικό δελτίο, ονομάζεται σκακιστής Δ' κατηγορίας. Με τη συμμετοχή του σε αγώνες ανάλογα με το επίπεδό τους μπορεί να ανεβάσει την κατηγορία του και να ονομαστεί σκακιστής Γ' κατηγορίας, σκακιστής Β' ή Α' κατηγορίας. Από 'κει και πάνω υπάρχουν οι τίτλοι υποψήφιος μετρ, ομοσπονδιακός μετρ και εθνικός μετρ, που τους απονέμει στους σκακιστές η Ε.Σ.Ο. μετά από την επίτευξη των αναγκαίων αποτελεσμάτων σε αγώνες που συμμετέχουν και παίκτες που κατέχουν ήδη τον τίτλο που επιδιώκει ο σκακιστής. Τίτλους που απονέμει η FIDE με αναλόγους τρόπους είναι του διεθνούς μετρ και του μεγάλου διεθνούς μετρ (γκραντ μετρ).

Οι σκακιστικοί αγώνες διακρίνονται σε ατομικούς και ομαδικούς. Ατομικοί αγώνες είναι τα τουρνουά που οργανώνουν οι σκακιστικοί όμιλοι μεταξύ των σκακιστών τους και το ατομικό πρωτάθλημα Ελλάδας ανδρών. Αντίστοιχα πρωτάθλημα υπάρχουν για τις γυναίκες, τους νέους και τις νέες.

Επίσης έχουμε τα διεθνή ατομικά τουρνουά, με συμμετοχή σκακιστών από 4 τουλάχιστον διαφορετικές χώρες. Τέτοια μεγάλα τουρνουά γίνονται κάθε χρόνο και στη χώρα μας, το «Ακρόπολις» στην Αθήνα και της «Εθνικής Αντίστασης» στην Κοκκινιά. Επίσης ατομικοί αγώνες γίνονται για την ανάδειξη παγκόσμιων πρωταθλητών ανδρών και γυναικών.

Στα πλαίσια των ομαδικών σκακιστικών αγώνων υπάρχουν τα διασυλλογικά πρωταθλήματα. Στα πλαίσια των διεθνών ομαδικών αγώνων υπάρχει το κύπελλο πρωταθλητριών Ευρώπης και η σκακιστική ολυμπιάδα.

Σαν ήρθε του Σάββατου του Λαζάρου, ούλα τα παιδιά στόλσαν τα καλάθια κι έτριχαν από σπίτ' σι σπίτ' να μαζέψουν κάνη αβγό, κάνη σύκου, μπιμπιλία κι μέντις. Τέτοια καλούδια έδουνη η κόσμος τότε. Κι τα μικρά δεν μιλούσαν τις παράδες, αλλά τα αβγά. Κι η χαρά ήταν τρανή.

Κι κατά τον έθιμο τραγούσαν του παρακάτ' τραγούδ': «Ήρθη η Λάζαρος ήρθαν τα Βάρια, ήρθη η Κυριακή που τρών τα ψάρια, κλπ.»

Άλλοτε πάλι ήλιαν κι του άλλου: «Του καλαθάκι μ' θέλ' αβγό κι η τζιόπους μου κουκόσις κι του ζιρβί του χέρ' θέλ' έναν παρατζίκου (χρήματα)».

Τα ίδια έκαναν κι τα ιγγόνια της μανιάς τ'ς Πασκαλιάς: Έπιζαν του «Λαζάρου» κι του «Μαύρου ουρανό» τη Μεγάλ' Πέφτη. Κι αφού μάζωναν αβγά μπόλ' κα τα έδουσαν τ' μανιά τα να τα θάψ' κόκκινα.

Κι κείνη τη χρονιά, αφού τα έθαψι η μανιά η Πασχαλιά τα έβαλι απάν στον καναπέ κι τα σκέπασι με του χριμά.

Τα ιγγόνια σαν γύρσαν από τη μιταλαβιά ήταν ξινησκουμένα απ' την πείνα. Πλάλιζαν γρήγορα, γύρψαν φαί κι έκατσαν απάν στον καναπέ. Ώσπου να τα δει η μανιά τα πιδιά είχαν κάτ' απάν στ' αβγά.

Σαν τα είδη η Πασκαλιά έβαλι τις φωνές:

— Σκουθείτι, απού κει γουμάρια, δε βλέπιτι πού καθίσι; Λιάκατα τα έκανέτι τ' αβγά.

Καλλιπευκιώτικα χωρατά και μασλάτια

Γράφει ο
ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Γκουλντινέκα (φούρκα) που θέλ' τ'ι; Αι στου να μη γύρου, σκουθείτι, φυγάτι. Τρανά απού δω.

— Βρε μανιά δε γκαλιούρσιμι τίπουτα. Δεν ήθελάμι να τα σπάσοιμι, είπαν τα σκασιμένα τα πιδιά.

— Βρε αγαιρίφτα τι θα τσιγκρίσι του Πάσχα; Θα σας κοροϊδέυν' τ' άλλα τα πιδιά!

Κι σα να μην έσυναν ούλα αυτά, να κι η παππούς, που έρχονταν απού τα ξύλα.

Σαν άκ' σι φωνές πηγι να δει τι γίνιτι.

— Βρε μάκου, τι σι έφτιζαν τα πιδιά κι φουνάξ';

— Τι να μη φουνάξου αφέντη μ'! Τα τουρκούλια

τούρτα μι τάναναν τ' αβγά. Τα είχα σκιπασμένα στου καναπέ κι δεν απόμι κανένα.

— Καλά βρε γναίκα, τι σε σούφσι κι τάβαλις ικέι; Η μανιά η Πασκαλιά απού έδουσι κι έφαγον τα πιδιά τα παππού. Κι όταν άκ' σι αυτά, πούλι πιπιριάσι (ντροπιώστηκε).

Κι να ιφχαριστούσι η μανιά που ήταν Μιγάλ' Πέφτ' κι η παππούς δεν τα σήκουνι κατ' τέτοια μι τα πιδιά. Ήταν πούλι πρέτοκος (νευρικός). Κι όταν μάλουναν την έρχονταν κι κανας τραχανάς στου κιφάλ'.

Η παππούς, αφού έφυγι, πηγι να ντανιάσει τα ξύλα που έφιρι, κι να σφάξ' του μανάρ' για του Πάσκα.

Η Πασκαλιά απού έδουσι κι έφαγον τα πιδιά τα είπι: «Άμα ξανακάνιτι ξαράδια θα σας πάρω τον Αι — Γιάνν'». (Θα σας πάρω το κεφάλι).

Μιτά πηγι στις φουλιές κι κοίταξε αν γέννησαν οι κότις αβγά.

Έθαψι τα πιδιά μι κόκκινου στα μάγλα κι στου γκλέφαρου, καθώς κι τα αρνιά.

Πέρασαν ούλοι κατ' απ' τουν επιτάφιου την Μιγάλη Παρασκευή κι γιόρτασαν μι χαρά του Πάσκα. Αν κι τ' αρν' πού έσφαξαν ήταν λίγκαθο το έφαγαν ούλο. Άλλους έφαγι για σκασιμό κι άλλους απού μια τσίτσας.

Πάντους ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Εγώ, έτσι το βλέπω

Η χώρα των τρελών

Αγαπητοί μου φίλοι, εγώ ο διαφορετικός, πολλά έχω να σας πω, πάνω σε καθημερινά θέματα.

Δεν αντέχω όμως στον πειρασμό να μην αναφερθώ σε μερικά προβλήματα που καίνε τους σημερινούς ανθρώπους και ιδιαίτερα την περιοχή μας.

Αυτά που συμβαίνουν στην Ελλάδα, χρόνια τώρα, δεν περιγράφονται. Έρχονται στιγμές που νομίζω, ότι βρίσκομαι σε κάποια χώρα της Αφρικής. Σε κάποια χώρα που κατοικούν μόνο μαιμούδες και παράξενα όντα που μοιάζουν με ανθρωπούς.

Βλέπω την κατάντια του σημερινού Έλληνα και φοβάμαι για το μέλλον. Σ' αυτή τη χώρα οι άνθρωποι μαιμουδίζουν και έχουν χάσει την προσωπικότητά τους. Κι αντί να δημιουργούν κάτι δικό τους, αυτοί επιμένουν ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

Αντιγράφουν κάθε ξενόφερτο, κάθε χυδαίο και ανήθικο.

Και βλέπεις ελληνόπουλα να ντρέπονται να χορέψουν ελληνικούς χορούς, να προτιμούν το ξενόφερτο ντύσιμο και να συμπεριφέρονται ανάλογα.

Δεν μας αρέσουν οι ελληνικοί χοροί, διότι χορεύονται μόνο από «θλάχους». Ενώ τα «φρικιά» που εμφανίζονται στο κουτί είναι κουλούρα και πρότυπο. Μα έτσι είναι. Δεχόμαστε σήμερα ό,τι είναι εύκολο, ό,τι είναι ανήθικο, ό,τι είναι αταίριαστο για το λαό μας. Το να πηδάς σαν τον κανίβαλο στην ξένη μουσική είναι εύκολο. Το να μάθεις όμως το τοπικό χρειάζεται μυαλό και λεβεντιά. Αυτοσυγκέντρωση και δουλειά. Ποιος τα μαθαίνει τα δύσκολα;

Αλλά ποιος να το καταλάβει, ότι το ξεπέρασμα ενός εμπόδιου, το καλό πέρασμα μιας προσπάθειας φέρνει χαρά και ανακούφιση στην καρδιά!

Βέβαια δεν μαιμουδίζουμε μόνο στα προαναφερθέντα. Ο χουλιγκανισμός καλλιεργείται επικίνδυνα στη χώρα μας. Τα γήπεδα είναι ο στίβος και το φυτώριο του χουλιγκανισμού. Δεκάδες τα θύματα κάθε χρόνο στο ποδόσφαιρο, στην κατάρτα του αιώνα μας.

Αγαπάμε τη μπάλα. Λατρεύουμε ποδοσφαιρίστες, σκοτώνομαστε για το δίκαιο της ομάδας μας. Μύγα στο σπαθί μας δεν κολλάει.

Θεός λοιπόν το ποδόσφαιρο. Δίνουμε και τη ζωή μας αν τύχει. Κι αν μας αδικήσουν χάθηκε η Ελλάδα. Είμαστε έτοιμοι να σκοτώσουμε, να βάλουμε φωτιά, να μην αφήσουμε τίποτε όρθιο. Ξεσηκωμός γίνεται. Νέοι, γέροι, παιδιά, άνδρες και γυναίκες στο πεζοδρόμιο. Η τρέλα σε έξαρση. Οι νόμοι αλλάζουν σε μια νύχτα. Έρχεται η δικαιοσύνη. Όλα μπαίνουν στη θέση τους. Κι εγώ φωνάζω απειλημένος. Θεέ μου, Θεέ μου πώς καταντήσαμε; Φευ, φευ ω Ελλάδα μας!

Λάρισα, Λάρισα πώς κατάντησε;

Με συγχωρείτε για τις φωνές μου φίλοι μου, αλλά αγανάκτησα τόσο πολύ μ' αυτά που είδα και βλέπω. Και είναι να μην αγανακτεί κανείς, όταν βλέπει ολόκληρο το Νομό Λάρισας να ξεσηκώνεται για το ποδόσφαιρο, για το παράλογο και να κοιμάται, και να στρουθοκαμηλίζει για τόσα καυτά προβλήματα που καίνε την περιοχή μας;

Πέρσι χανόμασαν από την έλλειψη του νερού και ούτε ένας. Μα ούτε ένας δε γήκε στους δρόμους να φωνάξει.

Εργάτες απολύονται και όλοι κάνουνε τα κορόιδο σ' αυτό που θέλουμε. Αλλά και λίγο χαφιεδελίκι δεν θάππει, ώστε να μην μας απολύσουν.

Κανέναν, μα ούτε έναν δεν ξεσηκώνεται για τα ναρκωτικά, που μαστίζουν τον τόπο μας και απειλούν τα παιδιά μας.

Και τέλος με αφορμή τον άδικο χαμό πολλών ανθρώπων, αλλά και συμπαιρωτών μας στην Καρμανιόλα που λέγεται εθνική οδός, ούτε ένας ως τώρα δεν ξεσηκώθηκε να διαμαρτυρηθεί για την αθλιότητα του δρόμου αυτού.

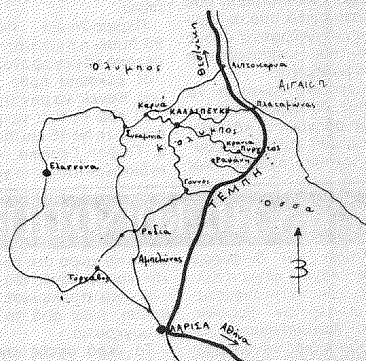
Λαρίσιοι, Καλλιπευκιώτες, Γοννιώτες, Μακρυχωριτες, Πουρναριώτες, Κρανιώτες, κλπ., πάτε θα ξεσηκωθούμε για την Καρμανιόλα; Ο χθεσινός χαμός του Τάκη και του Γιώργου μου συγκλονίζουν. Σπαράζουν την καρδιά μου.

Φταίει πια ο παραλογισμός. Επί τέλους ας προσγειωθούμε.

Φίλοι μου, μετά απ' όλα αυτά και πολλά ακόμα που δεν μπορούμε να τα γράψουμε εδώ, έχω την εντύπωση ότι κατοικώ στη χώρα των μαιμόδων. Είμαι έτοιμος να πιστώσω, ότι βρίσκομαι στη χώρα των τρελών.

Και μετά απ' όλα αυτά, ποιος μπορεί να έχει διαφορετική άποψη; Αν υπάρχει κάποιος να μου το πει.

Πάντως εγώ ο διαφορετικός έτσι, το βλέπω. Εσείς τι λέτε;

Διαγωνισμός ΕΚΘΕΣΗΣ

Το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου μας, έκρινε σκόπιμο, επειδή φέτος ο Σύλλογός μας εκλείπει 10 χρόνια ζωής, να απευθυνθεί σ' όλους τους Απανταχού Καλλιπευκιώτες και ιδιαίτερα στους νέους, για να εκφράσουν τις γνώμες και ιδέες τους μέσα από κάποιο διαγωνισμό έκθεσης που σκοπεύει να κάνει ο Σύλλογος.

Στο διαγωνισμό μπορούν να πάρουν μέρος όλοι οι Καλλιπευκιώτες, όπου κι αν βρίσκονται, καθώς επίσης και φίλοι που έχουν σχέση με το σύλλογο ή το χωριό μας.

Θα δραβευθούν οι τρεις καλύτερες εκθέσεις. Το πρώτο βραβείο θα είναι 10.000 δραχ. ή διδία (ό,τι διαλέξει ο νικητής). Και τα άλλα δύο βραβεία από 5.000 δραχ. ή διδία.

Τα ποσά θέβωσι είναι συμβολικά. Εκείνο που έχει αξία είναι η συμμετοχή.

Οι τρεις καλύτερες εκθέσεις θα δημοσιευτούν στην εφη-

μερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» της Λάρισας και στην εφημερίδα του Συλλόγου μας.

Το θέμα που θα μας αναπτύξετε είναι:
α) Η παρουσία του Μορφωτικού Συλλόγου, νομίζετε ότι συμβάλλει στη βιοτική και πνευματική ανύψωση της Καλλιπευκίας; Και με ποιον τρόπο;

β) Ποια είναι η συμβολή της «ΩΡΑΙΑΣ ΚΑΛΙΠΕΥΚΗΣ» (εφημερίδα) για τον τόπο μας; Ποια η αξία της; (συμβολή = συνεισφορά, προσφορά).

Οι εργασίες θα γίνονται δεκτές μέχρι τις 30 Ιουλίου 1989. Το θέμα είναι πολύ εύκολο και πολλές φορές γράψαμε για την παρουσία του μορφωτικού συλλόγου καθώς και για τη συμβολή και το ρόλο που παίζει η εφημερίδα μας για τον τόπο μας και για τις ερχόμενες γενιές.

Όσοι στείλουν την εργασία τους, πρέπει να γνωρίζουν, ότι δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 5 σελίδες κόλλας αναφοράς και να είναι καθαρογραμμένη.

Για περισσότερες πληροφορίες, να απευθύνεστε στον Πρόεδρο του Συλλόγου Κασιούλα Ζήση στο τηλέφωνο (0398) 62265 ή να τον βρίσκετε προσωπικά.

Οι εκθέσεις θα εξεταστούν από τριμελή επιτροπή. Εσείς γράψτε μας γρήγορα. Εμείς θα περιμένουμε τη συμμετοχή σας.

Τα βραβεία θα δοθούν στις καλοκαιρινές εκδηλώσεις του συλλόγου, πιθανότατα στις 12-13 Αυγούστου 1989.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Ο Βαρδάρης Απόστολος με την Τσιαντούλη Ευαγγελία από τη Λάρισα.

— Η Μιχάντα Κων/νία του Αθαν. (μένει Καλλιθέα) με το Θεμελί Απόστολο από τις Σέρρες.

— Ο Τσιρέβελος Αστέριος του Δημ. με την Μπουρνίκου Ντίνα του Ανδρέα (μένουν στον Αμπελώνα).

ΓΑΜΟΙ

— Η Βούλα Κων/νου Γκου-

κουλιά με τον Ντάλα Απόστολο από τη Λάρισα.

— Ο Μασούρας Θωμάς του Δημ. (Γιαννάκος) με την

Καλεσώδη Αγγελική από τη Χίο.

— Η Μανωλούλη Κατίνα του Δημ. (μένει στην Καλλιθέα) με

τον Κυριακή Σάββα από τον Αι—Γιάννη Πιερίας.

— Η Κυλινδρή Παγώνα του Νικ. με τον Τσιαντέ Γιώργο από τους

Γόννους.

— Η Δούκα Ελευθερία του Κων/νου με τον Κοψαχείλη Βαγγέλη από τους Γόννους.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Μαρία Θεοφάνη Μασούρα γέννησε το 3ο παιδί αγόρι (2

αγόρια + 1 κορίτσι).

— Η Μαρία Τριαντ. Μαντά το γένος Αγοραστού Οικονόμου γέννησε το 2ο παιδί κορίτσι (2 κορίτσια).

— Η Αλέκα Κυριακάκη, το γένος Θωμά Αντωνίου, γέννησε το 1ο παιδί κορίτσι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Ο Μιχάντας Απόστολος ετών 70.

— Η Κασιούλα Σταματή του Χρίστου (Χρίστιανα) ετών 78.

— Ο Δούκας Αστέριος, ετών 83.

— Ο Μασούρας Γιώργος του Διονύση ετών 25.

Η Καλλιπεύκη ζητάει πυροσβεστικό

Επειδή η φετινή χρονιά προβλέπεται δύσκολη λόγω ανομβρίας και επειδή τα δάση μας κινδυνεύουν, γι' αυτό καλούμε το Δασαρχείο Λάρισας να στείλει στο χωριό μας όχημα πυροσβεστικό για την καλοκαιρινή περίοδο.

Προς αυτή την κατεύθυνση

πρέπει να κινηθούν το συντομότερο δυνατό το Δασονομείο Καλλιπεύκης και η Κοινότητα και να ζητήσουν πυροσβεστικό όχημα, αν τυχόν παρουσιαστούν πυρκαγιές κατά τη θερινή περίοδο.

Ο κ. Δασάρχης Λάρισας ως φροντίζει αυτό, πριν είναι αργά.

Μαθήματα οδήγησης από τη ΝΕΛΕ Λάρισας

Θ' ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΣΤΙΣ 8 ΤΟΥ ΜΑΗ

Κάνουμε γνωστό στους κατοίκους της Καλλιπεύκης, ότι μέχρι τις 8 Μαΐου θα αρχίσουν μαθήματα οδήγησης από τη Νομαρχιακή Επιτροπή Λοικής Επιμόρφωσης Λάρισας (ΝΕΛΕ).

Τα μαθήματα θα γίνονται πάνω σε τρακτέρ, ενώ επιτροπή που θα έρθει στο χωριό, από τη Λάρισα, θα δώσει διπλώματα σ' όσους γεωργούς και κτηνοτρόφους κάνουν τα μαθήματα.

Είναι μοναδική ευκαιρία να αποκτήσουν διπλώματα και να μάθουν να οδηγούν οι κάτοικοι του χωριού μας. Δικαίωμα συμμετοχής έχουν άνδρες και

γυναίκες από 16 χρονών και πάνω.

Περισσότερες πληροφορίες θα δώσει η Κοινότητα (ήδη έδω-σε) από τα μεγάφωνα.

Η ευκαιρία ήρθε στα πόδια μας. Κανείς να μην τη χάσει.

Κι εδώ πρέπει να ευχαριστήσουμε τη ΝΕΛΕ και ιδιαίτερα τον κ. Γιώργο Γκρίγκα, που πάντα ενδιαφέρεται για το χωριό μας.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Στα πλαίσια των διαφόρων έργων που έκανε η Κοινότητά μας, είναι και οι ανακατασκευές εξωτερικών θρυσιών, ώστε να λειτουργήσουν οι παλιές θρύσσες και να υπάρχει νερό, όταν αυτό δεν φθάνει από το υδραγωγείο.

Έτσι, η Κοινότητα διαμό-

ρφωσε το χώρο στη θρύση «Τραννή» και θα κάνει νέα ποτίστρα, ενώ ανακατασκεύασε την παλιά θρύση, πίσω από το σπίτι Απ. Γκουγκουλιά.

Το νερό αυτής της θρύσης έρχεται από την πηγή της «Τρανής».

Η «Τρανή» έτσι όπως διαμορφώθηκε τώρα

Εγκαινιάστηκε νέο κατάστημα

Την πρώτη μέρα του Πάσχα, έκανε τα εγκαίνια το νέο κατάστημά του, ο Χρίστος Οικονόμου. Το μαγαζί είναι καφέ - ταβέρνα και αποτελεί πραγματικά κάτι το ξεχωριστό.

Όλη η νεολαία μαζεύεται εκεί, όπου το περιβάλλον είναι πιο ευχάριστο και άνετο.

Πιστεύουμε το ξεκίνημα του νέου μαγαζιού, να αποτελέσει την αρχή για την ποιότητα εξυπηρέτησης που ζητούσαμε τόσα χρόνια.

Ευχόμαστε στον αγαπητό Χρίστο καλές δουλειές.

Σημείωση: Ο Σύλλογός μας ματαίωσε προγραμματισμένη εκδήλωση, ούτως ώστε να βοηθήσει το νέο μαγαζί στο ξεκίνημά του.

Βραβεύτηκαν από τον Κυνηγετικό Σύλλογο Λάρισας

Τον περασμένο Μάρτη ο Κυνηγετικός Σύλλογος Λάρισας έδωσε δύο βραβεία σε ισάριθμους δασοφύλακες - θηροφύλακες της περιοχής μας, οι οποίοι έκαναν σωστά τη δουλειά τους.

Σύμφωνα με κοινή ομολογία οι δύο αυτοί θηροφύλακες είναι από τους πλέον αξίους υπαλλήλους του δασαρχείου Λάρισας.

Πρόκειται για το συγχωριανό μας Κων/νο Σαλαμπάση του Ιωάννου και του Δογάνη Χαράλαμπα, που βραβεύτηκαν με το ποσό των 15.000 ο καθένας.

Τους συγχαίρουμε και εμείς και ευχόμαστε να συνεχίσουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην Ελληνική Χλωρίδα και πανίδα με τον ίδιο ζήλο που έδειξαν μέχρι τώρα. Ο τόπος χρειά-

ζεται σωστούς ανθρώπους. (Αυτά, για να δικαιωθεί και ο σύλλογός μας για κάποιο σχόλιο σε προηγούμενο φύλλο μας).

Ευτυχώς που έβρεξε

Κι ενώ είχαμε μπει στο Μάη, η ξηρασία απειλούσε θανά και χωράφια. Τα μεν σπαρτά άρχισαν να καυστρεύονται, τα δε θουά ούτε κλωνί χορτάρι δεν είχαν βγάλει.

Ευτυχώς όμως στις 4 Μαΐου έβρεξε αρκετά και τα σπαρτά δεν κινδυνεύουν.

Όμως, αν δεν βρέξει περισσότερο, το καλοκαίρι πάλι θα έχουμε προβλήματα. Οι πηγές έχουν χάσει αρκετό νερό και πρέπει να γεμίσουν.

Παρ' όλα αυτά υπενθυμίζουμε ότι Κοινότητα και Γεωργικός Συνεταιρισμός να αναλάβουν πρωτοβουλίες για το θέμα του νερού. Χρειάζονται φράγματα κατά μήκος της λίμνης, ούτως ώστε να γεμίζουν τα παλιά χαντάκια με νερό.

Αν γίνει αυτό, τότε ίσως να μη χρειαζόμαστε να ποτίζουμε κιόλας. Τέλος, οι γεωργοί τι περιμένουν; Αν δεν πάρουν τις τύχες τους αυτοί στα χέρια τους, να μην περιμένουν από άλλους. Με το να συζητούν στα καφενεία δεν βρίσκεται λύση.

Έργα από το Σύλλογο

Το ερχόμενο καλοκαίρι ο σύλλογος προγραμματίζει να κάνει διάφορα έργα. Τα έργα θα ανακοινωθούν αργότερα. Το μόνο σίγουρο που μπορούμε να πούμε από τώρα είναι τα έργα της πλατείας, που θα γίνουν σύμφωνα με την επιθυμία του Μανώλη Μανωλούλη. Περισσότερα όμως στο επόμενο φύλλο.

Επίσης θα τοποθετηθούν στους χώρους της Πατωμένης και της Αγίας Τριάδας καινούρια βαρέλια.

Η παλιά θρύση πίσω από την οικία Απ. Γκουγκουλιά, όπως είναι σήμερα μετά την ανακατασκευή

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΤΑ 50 ΤΗΣ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ

Φίλοι αναγνώστες, μέλη και μη του Μορφωτικού Συλλόγου Καλλιπεύκης γεια σας. Το φύλλο της εφημερίδας που κρατάτε στα χέρια σας είναι το πενήτη-κοστό.

Δέκα χρόνια ζωής του Συλλόγου μας και η «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ» γιορτάζει τα 50 της φύλλα.

Η εφημερίδα ίσως είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα του συλλόγου μας. Εδώ και δέκα χρόνια εκδίδεται συνέχεια εκπληρώνοντας έτσι τους σκοπούς της.

Είναι αλήθεια ότι η «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ» διαβάζεται με μανία απ' όλους τους Καλλιπευκιώτες, μα ιδιαίτερα απ' αυτούς που βρίσκονται μακριά από το χωριό. Ξέρουμε ότι οι ξενιτεμένοι μας σε πόλεις της Ελλάδας, αλλά και του εξωτερικού περιμένουν με αγωνία να πάρουν την εφημερίδα. Χαρακτηριστική είναι η φράση που μας είπε ο φίλος μας ο Θωμάς που τώρα βρίσκεται στη Χίο: «Τα διαβάζω όλα. Την ξεκοκαλίζω στην κυριολεξία». Φράση που μας την είπαν και πολλοί άλλοι που ήρθαν από το εξωτερικό ή από άλλες πόλεις.

Επί δέκα χρόνια τώρα η «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ» αγωνίζεται για τα προβλήματα του χωριού μας. Γράφει για έργα και εκδηλώσεις, για χαρές και για λύπες. Καταγράφει ήθη και έθιμα, καθώς και την κουλουρά του χωριού μας. Γενικά γράφει την ιστορία της Καλλιπεύκης.

Ας δούμε όμως με τι ασχολήθηκε αυτά τα χρόνια και τι έγραψε η εφημερίδα μας.

Έγραψε για το αρδευτικό πρόβλημα της λίμνης, για τους δρόμους, για την αξιοποίηση των αξιόλο-

γων παραθεριστικών θερετρών μας, ασχολήθηκε με τα ήθη και έθιμα του τόπου μας, με θέματα καθαριότητας και ιατρικής, έκανε γνωστό σ' όλους το πρόβλημα της συγκοινωνίας, παλιότερα των τηλεφώνων κλπ.

Προβλήθηκαν ακόμα επιτυχημένοι επαγγελματίες Καλλιπευκιώτες και παραδοσιακά γεγονότα.

Βέβαια δεν παρέλειψε να γράψει για τα πανηγύρια, τα γράμματα και να καλύψει αθλητικά γεγονότα.

Αυτά και πολλά άλλα, γράφτηκαν στην «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ». Όλα παρμένα από την Καλλιπευκιώτικη ζωή και κοινωνία. Και γράφοντας, ό, τι ακριβώς απασχολεί και ενδιαφέρει το χωριό μας, στάθηκε κοντά στους κατοίκους και τα προβλήματά της.

Όμως η εφημερίδα μας δεν στάθηκε μόνο σ' αυτά. Συνέτελεσε και σ' ένα άλλο πολύ σπουδαίο έργο. Ένωσε όλους τους Απανταχού Καλλιπευκιώτες και τους έφερε σε επικοινωνία μεταξύ τους, όσο μακριά κι αν βρίσκονταν. Κι αυτό το διαπιστώνουμε συνέχεια. Και σ' αυτό το φύλλο το γράμμα της Χρυσάνθης Παπαδόνα τα λέει όλα. Εμείς δεν θα σχολιάσουμε.

Η εφημερίδα μας έκλεισε τα δέκα χρόνια ζωής και τα 50 της φύλλα. Την αγαπήσαμε και την αγκαλιάσαμε όλοι. Όμως εσείς που παίρνετε την εφημερίδα κάνετε αρχείο; Συγκεντρώνετε όλα τα φύλλα; Αν όχι αρχίστε από τώρα. Μετά από κάμποσα χρόνια θα αποτελεί ιστορικό θησαυρό για μας και περισσό-

τερο για τα παιδιά μας. Αυτή είναι ίσως η μεγαλύτερη κληρονομιά που θα αφήσει ο Σύλλογός στις κατοπινές Καλλιπευκιώτικες γενιές.

Μερικές φορές όμως, ίσως να μη μας ικανοποιούν τα όσα γράφονται. Ίσως μερικοί να θιγούνται και να την πετάνε στη φωτιά. Όμως δεν είναι έτσι. Όταν από μερικά χρόνια, την ξαναδιαβάσουμε και σκεφτούμε πιο ώριμα, τότε θα καταλάβουμε την αξία αυτής της εφημερίδας.

Η εφημερίδα μας όμως μήκε και αυτή στα 11 χρόνια και πιστεύουμε να συνεχιστεί για πολύ ακόμα. Για να γίνει όμως αυτό χρειάζεται τη βοήθεια όλων μας. Τώρα γράφεται από ένα ή το πολύ δύο άτομα. Αυτό είναι σε βάρος της ποιότητας της εφημερίδας. Δεν ακούγονται πολλές γνώμες και δεν διακινούνται πολλές ιδέες. Γράψτε στιγνότε και στείλετέ μας αμέσως. Μπορείτε να γράψετε για τα χρόνια της Κατοχής, οι ξενιτεμένοι για όσα τράβηξαν όταν πρωτοπήγαν στην ξένη χώρα. Δεν είναι ντροπή, αλλά όσα μας στείλετε θα είναι ένα ντοκουμέντο για τις επόμενες γενιές.

Αν πράγματι αγαπάτε την εφημερίδα και θέλετε να εκδίδεται για χρόνια ακόμα, μη βαριέστε να στείλετε κάτι. Γράψτε αμέσως, και μεις, θα το δημοσιεύσουμε. Είναι ανάγκη, θέλουμε τη βοήθειά σας.

Και πριν κλείσουμε, πρέπει να ευχαριστήσουμε όλους όσους βοήθησαν μέχρι τώρα στην έκδοση της εφημερίδας και θα τους περιμένουμε να τους φιλοξενησουμε και πάλι.

Η «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ» σας ευχαριστεί όλους και σας περιμένει.